

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година II, Брой 38 (47)
18.IX.-24.IX.2006

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК • ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

цена 0.50 лв.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост отменящите се социални и политически системи за поколения напред.

Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложените и дароваността им, за да израснат мислещи и способни на участие човеци. С всяка изминала година Родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценни за децата и внуците.

Ехо от 7-те рилски езера

БЕИНСА ДУНО ЗА МИСИЯТА НА СЛАВЯНСТВОТО И ПЕТЪР ДИМКОВ

Доклад, изнесен на десетия международен симпозиум СЕДЕМ
РИЛСКИ ЕЗЕРА (16-20 август 2006 г.)
от Николай Кафтанжиев

В НАЧАЛОТО ДВЕ ДУМИ ЗА СА-
МИЯ ДОКЛАД

Избраната тема е от първостепенно значение и щеше да е добре да бъде изнесена в първата ѝ част от проучвател на Беинса Дуно. Може би това ще стане тук до година или на някоя друга научна конференция или симпозиум.

В случая моята задача е по-скоро да насоча вниманието към нея, като се основавам на цитати от Учителя и на написаното от авторитетни проучватели. За съжаление, по някои ключови въпроси не намерих подходяща литература и се наложи да формулирам свои виждания и предположения.

НА ГРАНИЦАТА НА СТАРОТО И
НОВОТО ЗНАНИЕ

Научната представа за знанието в европейски формираната наука датира от средата на XIX век. Тази представа вече се пука по всички шевове, образно казано, но продължава да господства в официалната наука. За европейски формираната наука сега, доколкото съм могъл да установя, са характерни песимизмът и безизходността. При това и най-добрите ѝ представители се интересуват главно от западноевропейската и американската наука и въз основа на тях правят своите изводи.

Едва през II-та половина на XX век младежта на Западна Европа и на Америка започва да открива мъдростта и духовността на Далечния Изток, а науката, че светът не се състои само от познатата ни материя. Особено голям напредък в това отношение направи физиката, която се оказа, че има сърце, че се вълнува, мрази и обича.

Някои най-нови трудове върху развитието на съвременното знание показват, че първенствующа роля в него са играли и играят руски учени, но този факт е непознат или премълчаван от мнозинството учени на Запад.

И все пак, оказва се, че голямото знание, до което сега науката се допират, е било най-добре формулирано още през I-та половина на XX век и то тук, в България, от Мировия Учител Беинса Дуно.

За него на форума ще говори Константин Златев. Поради това, ще отбележа накратко само тези неща, които пряко касаят темата на доклада.

На стр. 3

Виктор Медиков, Екатерина Пейчева, Ефим Кушнер,
Николай Кафтанжиев

"Именията на Ведическата култура!

Именно тях по-късно ще наричат в окултните книги рай. След изгубването на великите си знания, ще смятат, че могат да видят рая само в небесните далечини. И всичкото се прави с цел да се предаде значимост на това, което днес наричат съвременна наука."

Владимир Мегре

ISSN - 1312-7063

В каталога на РП
нашият номер е

618

Цените остават непроменени!

ИСТИНСКИ ЕЛЕКСИР НА ПРИРОДАТА РАСТЕ В РОДОПА ПЛАНИНА

Елена Хайтова

Семейството на Любен Ушев отглежда сто хиляди корена мурсалски чай в собствена плантация над село Триград.

Ако минете през красивия град Смолян в неговия живописен стар център, не се учудвайте, като видите усмихнат мъж с обло лице и едри сини очи, който ще ви подаде букетчета с дъхаво биле. Най-напред той подарява на гостите, които идват в родопския град от това чудотворно биле, а после ги кани на раздумка, за да им разкаже интересната история, която го свързва с отглеждането на това истинско чудо на природата в неговия роден край - Триград, току под връх Мурсалица

Преди около 12 години Любен идва в Смолян, но не, за да се пограждани, а да работи като миньор. Само че не забравя за селото си, в което е неговото най-голямо богатство - близо 3 дка собствена земя, засадена с мурсалски чай. Чудотворното биле има способността да лекува почти всичко - и камъни в бъбреците, и бронхит, подсилва сърцето, заздравява

гърлото и белите дробове. Чай си е спечелил и славата на афродизиак, затова го наричат българска виагра". Колкото и да е чудно, макар че това вълшебно биле разпалва и сгорещява сърцето, то е рожба на студа. Неговото изискване" към стопаните е да го садят на 1000 метра височина и от там нагоре, но не в ниското. И още нещо много важно - средата, в която расте волно, да е планинска, без пепел и мърсотия, без тор. Ако го засадиш в саксия пак може, ала не бива да се слага в къщи, а отвън на студа, за да му напомя средата за връх Мурсалица - неговият естествен декор.

- Година и малко след засаждането на чая той започва да дава плод - разказва разпалено Любен. - Ние в нашето семейство сме били седем здрави деца, а майка и татко живяха дълго благодарение на този чай. Само защото всеки ден всеки един от нас пиеше от него или пък го дробехме като попара. Нито болни бъбреци знаем какво е, нито кашлици и зачервено гърло. Само той ни е спасявал. Аз дължа на татко си любовта към чая.

На стр. 9

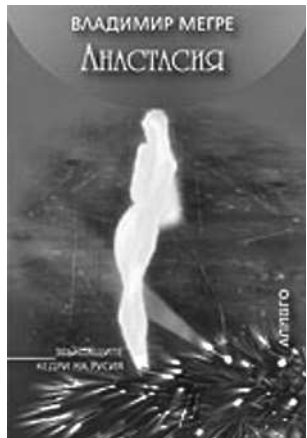
Масанобу Фукуока - Япония:

По мое мнение, ако 100% от населението бяха фермери, това щеше да е идеално. На един човек в Япония се падат 0,1 ха обработваема земя. Ако на всеки човек се дадат по 0,1 ха, ще се получи 0,5 ха на семейство от 5 човека и това ще бъде повече от достатъчно, за да се изхрани семейството. Ако бъде въведено натуралното земеделие, то фермерът ще има също така достатъчно време за социална активност в селската община и за почивка. Аз мисля, че това е най-прекия път, за да се превърне страната в щастлива процъфтяваща земя.

Вече излезе на пазара шестата книга на издателската къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "ИКОНОМИКА И ВЛАСТ НА МИНАЛОТО И БЪДЕЩЕТО" от известния писател Виктор Медиков, председател на Академията за Родовите именения в Русия.

Може да поръчате книгата на телефони: 02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на e-mail: rodimение@yahoo.com

(Продължение
от миналия брой)

Тази вяра ви отклонява от осъзнаването на истината, на същността на земното ви битие. Ти внимателно анализирай. Помисли - човек е създаден от Бог по свой образ и подобие. На човека е дадена най-великата свобода - свободата да избира между тъмното и светлото. На човека е дадена душа. Всичко видимо е подвластно на човека и той, човекът, е свободен, даже по отношение на Бог, да го обича или да не го обича. Никой и нищо не може да управлява човека против волята му. Бог иска любовта на човека в отговор на своята любов, но Бог иска любовта на свободния човек, съвършения и подобен нему.

Бог е създал всичко видимо и планетите в това число. Те служат за осигуряване на реда и хармонията на всичко живо: растенията, животинския свят: те помагат на човешката плът, но са абсолютно безвластни над душата и разума на човека. Не те управляват човека, а човекът чрез своето подсъзнание движи всички планети.

Ако един човек поиска на небето да изгрее второ слънце, то няма да се появи. Така е устроено, за да не стане планетарна катастрофа. Но ако всички хора едновременно поискат второ слънце, то ще се появи.

При съставянето на хороскопи преди всичко трябва да се отчетат основните величини: нивото на временна осъзнатост на човека, силата на волята и духа му, стремежите на душата му и степента ѝ на участие в миговете на днешното битие.

Благоприятни и неблагоприятни дни, магнитни бури, високо и ниско налягане, свободно побеждават те: волята и съзнанието.

Нима не си виждал щастлив и радостен човек в мрачно време или обратно, тъжен и душевно подтиснат - в слънчев и най-благоприятен ден?

Ти мислиш, че си фантазирам като побъркана, когато говоря за това, че заложените

АНАСТАСИЯ

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, които влияят благотворно на хората. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени уреди и механизми.

Естествените звуци - пеенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата - помагат за положителното въздействие.

от мен в книгата комбинации и формули от букви ще изцеляват и просветляват хората. Не ми вярваш, защото не разбираш А всъщност е толкова просто.

Ето сега с теб говоря на твоя език, с твоите обороти и даже с интонациите понякога се старая. Ще ти бъде лесно да запомниш казаното от мен, защото това е твоят език, присъщ само на тебе, но и разбираем за много хора. В него няма неясни думи и малко присъщи в бита обороти. Той е прост и затова понятен на мнозинството. Но аз леко го променям, разменям някои думи, само едва-едва. Ти си във възбудено състояние сега и затова, като си спомниш това състояние, ще си спомниш и всичко, което съм ти говорила. И ще запишеш казаното. Така ще попаднат в написаното от тебе и моите съчетания от букви.

Те са много важни. Те могат да творят чудеса като молитвата. Нали много от вас вече знаят, че молитвата е определени съчетания и определени комбинации от букви. Тези съчетания и комбинации са построени от хора, просветлени с Божията помощ.

Тъмните сили винаги са се стремили да отнемат на човека възможността да се ползва от благодатта, излъчвана от тези съчетания. Затова те дори са изменяли езика, въвеждали са нови думи и са изчиствали старите, изкривявали са смисъла. По-рано например, във вашия език е имало четиридесет и седем букви, сега са останали тридесет и три. Те са привнасяли свои, други съчетания и формули, раздвижвайки ниското и тъмното, стараяйки се да увлекат човека с плътска похот и страсти. Но аз пренесох първобитните съчетания, използвайки при това само сегашните букви и символи и сега те ще бъдат действени. Аз толкова се старах да търся. Намирах. Събрах всички най-добри от разни времена. Много събрах. Скрила съм ги в това, което ще напишеш ти.

Както виждаш това е просто превод на знаците от дълбините на вечността и безкрай-

ността на Космоса, точен по смисъл, значение и цел.

Ти пиши за всичко, което си видял, нищо не скривай: нито лошото, нито доброто, нито съкровеното - тогава и те ще се съхранят.

Ти сам ще се убедиш в това, повярвай ми, моля те. Ще се убедиш, когато напишеш. Умнозина, които ще четат написаното, ще бъдат предизвикани чувства и емоции, още не съвсем разбирани и осъзнавани от тях. Те сами ще ти го потвърдят - ще видиш, ще чуеш какво ще потвърдят. И чувства у тях ще се появят светли, и мнозина после ще разберат сами с помощта на тези чувства много повече, отколкото е написано от теб. Поне малко напиши. Тогава ще се убедиш, че хората чувстват тези съчетания. Когато ти потвърдят десет, сто, хиляда човека. Ти ще повярваш и ще напишеш всичко. Само повярвай. В себе си повярвай. Повярвай в мен.

По-нататък ще мога да казвам за още по-значимото и те ще разбират и чувстват. А по-значимото е възпитанието на децата. На теб ти беше интересно да узнаеш за чиниите и механизмите, ракетите и планетите. А на мен така ми се искаше повече да кажа за възпитанието на децата и аз ще го направя, ще разкажа, когато вселя повече осъзнатост в теб. Само че да се чете е нужно, когато не пречат звуци ръкотворни, изкуствени механизми. Тези звуци вредят и отвличат човека от истината. Нека останат звуците на естествения свят, създаден от Бога. Тя носят информация за истината, благодатта и помагат на осъзнатостта. Тогава и изцелението ще бъде много по-силно.

Ти пак, разбира се, се съмняваш и не вярваш в изцеляващата сила на словото, мислиш за мене Но и в това няма никаква мистика, фантазия или противоречие със законите на духовното битие.

Когато се появяват в човека светли чувства, те обезателно оказват благотворно влияние на абсолютно всички плътски органи. Именно светлите чувства се явяват най-силното и ефективно средство,

противостоящо на всякакви заболявания. С помощта на такива чувства е лекувал Бог, така са постъпвали и светите угодници. Прочети Старият завет и сам ще се убедиш. С помощта на тези чувства могат да изцеляват и някои хора от вашия свят. Много ваши лекари знаят за това. Попитай тях, ако на мен не вярваш. На тях ще ти е по-лесно да повярваш. Колкото по-силно и светло е това чувство, толкова по-голямо въздействие оказва то на този, към когото е насочено.

Аз винаги съм можела да лекувам с моя лъч. Още в детството ми прадядо ме научи и ми обясни всичко. Аз съм правила това много пъти с моите градинари.

Сега лъчът ми е много пъти по-силен отколкото у дядо и прадядо. Това е, както казват те, защото в мен се е появило чувството, което вие наричате Любов. То е такова голямо, приятно и малко изгрящо. Искане ми се да го раздавам на всички хора и на тебе. Искане ми се на всички да им е добре и всичко да е добре, както е искал Бог.

Тя произнесе своя монолог с необикновено вдъхновение, увереност. Сякаш го изстреля в пространството и времето. И замълча. Аз гледах Анастасия, поразен от разпалеността и увереността ѝ, после попитах:

- Анастасия, това ли е всичко? Повече никакви нюанси ли няма в твоите планове, мечта?

- Останалото, Владимир, са несъществени дреболии. Аз тях на ход, както "две и две" ги сътворих. Там само една сложност, засягаща тебе имаше, но аз и нея реших.

- Ето на това място давай, по-подробно говори. Що за сложност

ме засяга мен?

- Разбираш ли. Аз те направих най-богатия човек на Земята. И още направих те най-знаменития. Така ще стане след известно време. Но, когато мечтата се детализираше Докато още не беше излетяла подхваната от светлите сили Тъмните сили Те винаги се стремят да

привнесат нещо свое, пагубно. Като странични разни ефекти, пагубно влияещи на този, за когото се отнася мечтата и на различни хора.

Моите мисли се носеха много-много бързо, но тъмните сили все пак успяваха. Те много свои земни дела оставиха и се стремяха да задействат своите механизми около мечтата ми. И тогава аз измислих Надхитрих ги. И заставих всичките им механизми да работят за благо. Тъмните сили се объркаха за по-малко от миг, но това беше достатъчно, подхваната от светлите сили, мечтата ми да се отнесе в недосегаемата за тях светла безкрайност.

- Какво си измислила Анастасия?

- Аз, неочаквано за тях, малко удължих отрязъка време на тъмните сили, през който на теб ще ти се наложи да преодоляваш разни трудности. При това се лиших от възможността с лъча си да ти помагам. Те се слисаха, не виждайки в това никаква логика от моя страна. А аз през това време светих бързо-бързо на хората, които в бъдещето ще общуват с теб.

- Какво значи всичко това?

- На теб, на моята мечта хората ще помогнат. Със своите малки, почти неуправляеми лъчи. Но те ще бъдат много и вие заедно ще въплътите мечтата в материалната реалност. Ще се пренесете през отрязъка време на тъмните сили. Другите ще пренесете. И ти няма да бъдеш надменен и алчен, когато станеш богат и знаменит. Защото ще разбереш - главното не са парите, за тях никога няма да получиш топлота, искрено съучастие на човешка душа.

Ти ще разбереш това, докато трае този срок

от време, когато видиш и се запознаеш с тези хора. И те също ще разберат. А приключенията Взаимоотношения - та ти с банките, аз за всеки случай измислих и затова, че ти съвсем не се грижиш за тялото си. А така, поне гимнастика при получаването на парите ще направя и някои банкери също. И нека това да е малко смешно. Затова пък горделивост греховна няма да има в теб.

Ето как се получи, че всички трудности, препятствия, които измислиха тъмните сили в своя отрязък време, ще закаляват теб и обкръжаващите те. Посъзнати ще ви правят. И от съблазни тъмни, с които те толкова се гордеят, ще ви опазят впоследствие. Самите техни действия ще ви опазят. Затова се и объркаха за миг те, за ей толкова мъничък миг. Сега никога няма достигнат мечтата ми.

- Анастасия! Мечтателко, ти моя мила. Фантазьорка.

- Ах Колко хубаво го каза. Благодаря! Благодаря ти. Така хубаво каза: "Моя мила".

- Моля. Но нали и фантазьорка те нарекох. Мечтателка. Не се ли обиди?

- Изобщо не се обидих. Ти все още не знаеш колко точно се събдват всичките ми мечти, когато ярки и детайлни се получават. Тази ще се сбъдне обещателно. Тя ми е най-любимата и най-ярката. И книга такава ще се получи, чувства у хората ще се появят необичайни, ще извикат тези чувства хората

- Почакай Анастасия, пак започваш да се въодушевваш. Успокой се.

Мина съвсем малко време откакто прекъснах нейната, струваща ми се само фантазия, пламенна реч.

Не ми беше съвсем ясен смисълът, заложен в монолога на Анастасия. Прекалено фантастично ми се струваше казаното от нея. Едва след година кореспондентът на списание "Чудеса и приключения" Михаил Фирнин, прочитайки ръкописа с този монолог, развълнувано ми връчи последния брой на своето списание (за май 1996 г.).

Вълнение обхвана и мен, когато се запознах с неговото съдържание. Наведнъж двама учени - академик Анатолий Акимов и академик Влаил Казначеев - в своите статии говореха за съществуването на Висш Разум, за тясната взаимовръзка на човека с Космоса, за излизането от човека невидими с просто око лъчи.

(Слегда)

Ехо от 7-те рилски езера

БЕИНСА ДУНО ЗА МИСИЯТА НА СЛАВЯНСТВОТО И ПЕТЪР ДИМКОВ

БЕИНСА ДУНО ЗА МИСИЯТА НА СЛАВЯНСТВОТО И РОЛЯТА, КОЯТО ТРЯБВА ДА ИГРАЯТ В НЕЯ БЪЛГАРСКИЯТ И РУСКИЯТ НАРОД

Още в края на XIX век, през 1898 г., Учителя заговорва за мисията на славянството и за ролята, която ще трябва да играят в нея българският и руският народ. Това е едно духовно възвание към "българските синове на семейството славянско".

Според това възвание **родът славянски ще състави зародиша на Новото човечество.**

От това възвание, съпоставено с по-сетнешни текстове, се вижда, че първоначално главната роля в прехода от ерата на Кали Юга към Епохата на Водолея има да играе българският народ, за това и Учителят работи в България, а след това и руският. Тук се налага обаче едно важно уточнение. Не става дума за приемане само на щафетата на руския народ от българския, а за съвместно продължение в пътя Господен. При това Учителя предупреждава, че силите на злото ще искат да всеят омраза в сърцата на българите спрямо руския народ, че тази омраза трябва да бъде преодоляна и заедно двата народа да работят за доброто на човечеството. Ето съответният пасаж от възванието:

"Слабата черта на душата ви /има предвид българите/ е общото разединение и разногласие, което спъва святото дело на славянския род... Това ме принуди да сляза долу помежду ви, да се застъпя отново, да изгладя и премахна адската омраза с братския вам род /руският народ/, който е положил за вас безброй човечески жертви, то е свята Русия, на която Бог е отредил велико бъдеще - да изпълни волята му за ваша слава и славата на неговото царство. Ще приемете от нея дан, както Мелхиседек от Авраама, когато и благослови. Днешната сила и слава тя вам дължи. Такива са Божествените наредби: един сее, друг жъне. В края всички ще участват в Божието благо. Днес адската злоба се отстранява, ходът на работите взема друг вид, адските сили отстъпват от първите редове на бойното поле. Рушителите на Божия Мир ще бъдат наказани и правдата Му ще възтържествува."

Ако човек внимателно прочете този текст, ако дълбоко го анализира, ще установи, че в него е казано всичко за мисията на славянството в прехода към новата епоха и за ролята на българите и русите в този процес и техните взаимовръзки и съвместна дейност.

Приканвам читателите на тези редове да направят този дълбок анализ, който и аз направих след като продължително се занимавах с темата, въз основа на най-доброто написано досега за нея, доколкото съм могъл да го установя.

ЛЕВ ТОЛСТОЙ КАТО СЪВЕЩТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, МЕЖДУНАРОДНИТЕ ДВИЖЕНИЯ НА РЪОРИХ И АНАСТАСИЯ И БЪЛГАРИЯ

Има различни виждания за развитието на човечеството в края на XIX и XX век, както и за началото на XXI век. Тук ще отбележа само моето виждане.

В края на XIX и XX век Лев Толстой, със своите виждания за духовността и общественото устройство, от литературната руска слава се превръща в съвестта на човечеството. Към него отправят поглед и търсят съвет най-великите умове на това време, включително Махатма Ганди. Толстоизмът става международно явление. Николай Ръорих е един от най-големите хуманисти на XX век. Неговата съпруга, Елена Ръорих, също. Тя е именно, която разработва така наречената "ЖИВА ЕТИКА". Международното движение Ръорих, което включва както вижданията и делото на Николай Ръорих, така и на Елена Ръорих, е едно от мощните движения сред интелектуалците и людето, свързани с духовността, преди всичко с духовността на Индия и на появилото се в края на XIX век и началото на XX век теософско движение в Америка и Европа. В началото на XXI век възниква в Русия и движението Анастасия, което бързо набира сила и вече има свои привърженици в не една страна, включително и в България. Какви са неговите размери понастоящем ще научим лично от неговите видни представители, участници в настоящата симпозиум.

Нека след този съвсем кратък общ поглед, видим каква роля е играл и играе Толстоизмът и

движението Ръорих в България и се запознаем и с първите стъпки на движението Анастасия на наша почва.

Българите, които са проучвали Толстоизма, знаят, че три са основните негови центрове, които разпространяват идеите на Толстоизма извън границите на Русия и до голяма степен и за толстоистите в самата Русия. Защо подчертавам и във самата Русия? - Толстой прави унищожителна критика на официалното християнство и на господстващия обществен строй с акцент Русия. Поради това, той е отлъчен от официалната руска църква, а изданията му в Русия са цензурирани. Това налага да се създадат два големи центъра за разпространение на неговите идеи зад граница: в Англия /Лондон/ и в Швейцария /Женева/. Третият мощен център, който е високо ценен от самия Толстой, е в България. Нека си припомним, че идеята на Толстой е била да прекара последните години от живота си сред българските си съмишленици и само простудата, причина за смъртта му, не е позволила да осъществи това си желание. Има и нещо друго, твърде важно нещо, за което малко се знае извън средите на българското толстоистко-вегетарианско движение - част от българските му следовници имат оживена кореспонденция с него и някои от неговите важни идеи първо виждат бял свят в българската толстоистка преса.

Българското толстоистко движение е едно от мощните в света, както вече отбелязах, и той дава на свой ред мощен тласък на българското вегетарианско движение, което обединява толстоистката етика и западноевропейската природна медицина. От друга страна, част от българската интелигенция, особено хора на изкуството, възприемат идеите на Николай и Елена Ръорих. Създава се и Ръорихово общество, начело на което застава Николай Райнов, едновременно най-образованите теософ сред българите и писател и историк на изкуството от европейски ранг. След политическите промени в България след 9 септември 1944 г. идеите на Николай Ръорих вдъхновяват делото на Людмила Живкова, която започва да ги прави и достойние в света най-вече с Детската асамблея Знаме на мира. Тук искам да споделя и един факт, за който досега, доколкото ми е известно, не е писано нито в България, нито извън нея. На една от асамблеите на ООН, Людмила Живкова, изнася доклад от българска страна. Този доклад е вдъхновен именно от големите идеи за мир и култура на Николай Ръорих. Той е толкова необичаен, че неговият тънък анализ на тогавашните политически специалисти, ги хвърля в недоумение. Никой от тях не може да проумее какво се крие зад произнесеното й слово, защото те търсят някакво тайно политическо или ляво идейно послание, а такова няма. Даже един от проникновените български специалисти, участник в Асамблеята, не намираще никакъв смисъл в казаното от нея. Не случайно най-голямата изява, посветена на идеите на Ръорих и на неговото изкуство след Втората световна война, бе уредена от Людмила Живкова в България. Един от най-добрите познавачи на живота и делото на Николай Ръорих, Валентин Сидеров, е бил преследван в Съветския съюз. Едва след като Людмила Живкова заработва с цялото си сърце за възкръсване на идеите на Ръорих, и доколкото ми е известно, и след среща или срещи с него в Съюза, той е така да се каже реабилитиран и може да твори и пътува и извън Съветския съюз. Тогава написва "КЪМ ВЪРХОВЕТЕ. Творческа биография на

Николай Ръорих, разказана от самия него и от съвременниците му", излязла в Русия през 1977 г. и по-късно преведена и у нас. Нека посоча, че той е автор и на скромна, но важна книжчица за Ванга и Людмила Живкова. Опитът да се изличи делото на Людмила Живкова, а това значи и стореното от нея за Николай Ръорих, и в социалистическа България, и при новите ни господари - "демократи", за щастие, не успя. Децата отново бият камбаните на мира край София. Родилото се в Русия движение Анастасия е съвсем ново. То прави първите си крачки по света с преводите на книгите на Владимир Мегре за Анастасия и нейните идеи. Това движение, според мен, намери прекрасна почва в България. За това вече имаме седмичник, който разпространява идеите й, "Родово имение", имаме и Българска родна партия, и първата международна научна конференция на това движение пак се състои в България. Съорганизатори на настоящата десета юбилейна научна конференция Седем рилски езера са и българските следовници на движението. Гости и участници в нея са акад. Виктор Медиков, председател на Руската Родова Академия, виден политик и бивш съветник на Путин, и Ефим Кушнер, един от международните дейатели на движението, поет, мислител, проникновен познавач на идеите на Анастасия.

ПЕТЪР ДИМКОВ И МИСИЯТА НА СЛАВЯНСТВОТО

Петър Димков е бил подготвен да вземе най-дейно участие в мисията на славянството от Провидението още от детските години. Ражда се в известно възрожденско семейство, познато със своето славянофилство и русофилство. Както ми е казал Петър Димков, когато е бил малък руският пълномощен министър често им е гостувал. Има запазено и удостоверение на руски език от горнобродчани за бащата и дядото на Димков, което да му послужи при нужда. Явно е било поискано от руския пълномощен министър, за да уреди по-големия му брат и Петър Димков да получат руски стипендии за учене в необятната страна на Толстой. И наистина, такива стипендии те са получили. Там Петър Димков получава от 1889 до 1909 средно и висше военно образование. Както ми е споделял, толкова обикнал руския народ, че Русия му станала второ отечество. По това време Толстой става с идеите си неговият първи учител в живота. Завърнал се в България, той свързва своята лечителска дейност с толстоисткото вегетарианско движение, връзка, която продължава десетилетия, бих казал до тогава, докато това движение не е разтурено след идването на комунистите на власт в България. Нещо повече, той участва в една голяма акция за сплотяването на славянските страни срещу надигащата се опасност. Немско-фашисткия милитаризъм се готви да превърне славянството в тор за германската нация. Имам предвид подготовката от Хитлер Втора световна война. Тази акция е известна като акция за построяването на Парка-мавзолей "Владислав Варненчик" през 1934 и 1935 г. във Варна. След нейното успешно провеждане, независимо от опита на цар Борис да я провали, той е уволнен преждевременно от него от армията, както Димков неведнъж е подчертавал, заради неговото славянофилство, русофилство и републикански идеи. Не знам дали е участвал в българското ръорихско дружество, но е възприел напълно идеите за мисията на славянофилството от своя последен учител по духовност - Беинса Дуно. След 9 септември 1944 г. някои руски офицери научават за Лечителя Петър Димков и търсят неговата помощ. Това знам от мой съученик, който тогава е живял недалеч от дома на Петър Димков. Вероятно като благодарност на някои от тях, големият му син завършва висше инженерно образование в Ленинград. Без да влизам в подробности нека посоча също, че докато в България, макар и тайно, Петър Димков беше жестоко преследван, то в Русия той беше братски посрещан, неговата Българска народна медицина се познаваше добре и високо се ценеше от видни руски учени, ирисовата му диагностика се изучаваше в Медицинския факултет на Университета за третия свят Патрис Лумумба в Москва. Именно благодарение на руските учени в областта на медицината, с които той си сътрудничеше, Петър Димков получи и международно признание като ирисолог. За всичко това съм писал в монографията "Петър Димков - добре познатият... непознат", чиято презентация стана тук, на този форум през 2004 г.

Ехо от 7-те рилски езера

БЕИНСА ДУНО ЗА МИСИЯТА НА СЛАВЯНСТВОТО И ПЕТЪР ДИМКОВ

Не можах да установя конкретни данни за движението Ръорих и Петър Димков, но великият хуманист е бил един от любимите му художници. Все пак малкият син на Николай Ръорих е научил за Лечителя Димков чрез Индира Ганди, която е ползвала негови билки, изпращани ѝ от Людмила Живкова. И тъй като Светослав Ръорих е имал отношение към билките, е посетил Петър Димков по време на едно от пребиваванията си в България. Дъщерята на Димков, художничката Лили Димкова, пише в книгата си "Петър Димков - моят баща": "През 1978 г. Светослав Ръорих имаше изложба в София... Доиде в къщи с един от съветниците на Людмила Живкова... Дълго разговаряха на руски с татко за билките. Светослав Ръорих имал голяма плантация за билки в Хималаите. Той разправи за билки, които има само там и за свойствата им, а татко му описа билки, които виреят само в България и имат изключителни качества... Татко му изказа своето възхищение и преклонение към баща му - великата личност Николай Ръорих, който беше един от любимите му художници, също както и на мен. Говорихме и за майка му, Елена Ръорих, за писмата ѝ, събирани в нейна книга. Тези писма са отговори на въпроси, които тя е получавала от различни хора от целия свят. У нас тази книга не беше издавана (по обясними причини), но ние с татко я бяхме чели от екземпляр, внесен тук нелегално. Това направи на Светослав Ръорих голямо и много приятно впечатление". По това време Петър Димков вероятно се е срещал със Светослав Ръорих още няколко пъти. За две такива срещи имам сведения. Първата е била кратка и са разговаряли за духовни неща, а втората е била продължителна. Била е уредена от Людмила Живкова, и е била само между двамата.

Според най-новите ми дирения Петър Димков е започнал да събира знание, както пчелите събират цветен прашец, от 18 годишна възраст през 1905 г., за двата си фундаментални труда: трудът по медицина сменящо се заглавие и "Новият човек - творец на съдбата си", с първоначално заглавие "Хигиена и лекуване на душата". Този последен труд той завършва само месеци преди физическата си кончина на 4 октомври 1981 г. Тъй като той е пълен с духовност и то езотерична, вижда бял свят едва през 1995 г., след смяната на политическия режим. Става дума за труд, вдъхновен от книгата на Лев Толстой "Мисли за всеки ден", който с основание трябва да стане настолен за българите, с времето и за човечеството. В него естествено отделя място за "Новата епоха, която идва на земята". Там той подчертава: "Славяните са дойката на шестата раса" и също "Мисията на славянството е да облагороди петата раса и да подпомогне идването на шестата подраса." В тази част той много цитира и Беинса Дуно. Тези цитати са, както в труда на Толстой "Мисли за всеки ден", не непременно буквални, а смислови. Поради това, Димков употребява уточнението "По Беинса Дуно". Този Димков труд съдържа само това, което Димков е приел и като свое виждане, което чувства със сърцето си. Следователно, казаното от Учителя за славянството е било и негово усещане и виждане. Именно с един такъв цитат, едновременно на Учителя и на Лечителя, бих желал да завърша този раздел на доклада:

"Славяните имат важна мисия. Никога такава голяма маса от 240 милиона хора и повече не са били събирани на едно място за една мисия.

Славянството ще бъде ковачницата на новата култура. Там вече работят силите на прогреса. Там се натрупва материалът и ще дойдат онези, които ще използват натрупаното и ще изградят новото.

Славянската раса ще бъде жизненият център на новата култура. Това ще бъде на първо време. А след това ще дойде шестата раса.

У всички славянски народи ще се вълтят напреднали души и това вече е започнало."

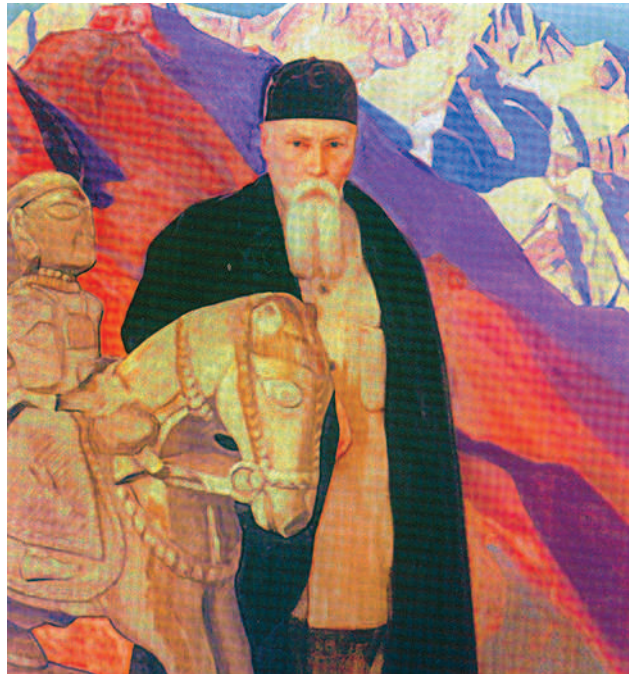
СЕГА ЗАРАЖДАЩОТО СЕ ДВИЖЕНИЕ "ПЕТЪР ДИМКОВ" И МИСИЯТА НА СЛАВЯНСТВОТО

Преди да продължа бих желал да припомня вече написаното в "Родово имение", бр. 26 от т.г. за формулираната от Юнг "СИНХРОНИЧНОСТ": "На основата на прочетеното /Юнг и др./ и личната ми опитност, съм стигнал до извода, че ГОРЕ нещата са уредени предварително и са синхронизирани във времето и пространството, но понеже не знаем духовните планове, ги приемаме като случайности, понякога изумителни, пре-

обръщащи живота ни в един миг."

Като съпоставим казаното от Беинса Дуно през 1898 г. за мисията на славянството и ролята, която имат да играят в него българският и руският народ, с вече изложеното до тук в доклада, се вижда, че духовното дело на Толстой, движението Ръорих и това на Анастасия, както и делото на Петър Димков, са важни изяви от мисията на славянството. Оттук произтичащият извод, че сега зараждащото се движение "Петър Димков" трябва, като част от мисията на славянството, да бъде свързано с вече съществуващите и иззявящи се в България движения на Ръорих и Анастасия.

Така ли е наистина? Какво говорят фактите?

Светослав Ръорих, „Портрет на Николай Ръорих“, 1937 г.

Светослав Ръорих, „Портрет на Елена Ръорих“, 1937 г.

В България сега движението Ръорих е представено от Националното сдружение "Ръорих", член на Международния Музей "Ръорих", и от Клуб "Приятел на Ръорих". Националното сдружение "Ръорих" организира на 30 и 31 октомври 2004 г. Международна научно-обществена конференция, посветена на 100-годишнината от рождението на Светослав Ръорих, в Националната галерия за чуждестранно изкуство в София. Като член на Инициативния комитет "Петър Димков" за всенародно честване на 120-тата годишнината от рождението на Петър Димков, участвах в конференцията с научно съобщение - "Петър Димков и семейство Ръорих". Научих нови, неизвестни неща за мен, за Николай Ръорих и семейството му, но и чуждестранните участници чуа името Петър Димков и чуа, че той е един от строителите на третата българска държава. Някои от тях отнесоха от конференцията, с автограф, монографията "Петър Димков - добре познатият... непознат". На 6 юни 2006 г. сдружението организира конференция по случай излизането на сборника с доклади на Международната конференция. Присъствах и участвах в нея, заедно с главния редактор на "Родово имение" Атанас Панчев. Уговорихме се с

организаторите на конференцията да продължим контактите, а това на практика означава, поне за мен, бъдещи съвместни изяви, както по линия на сдружението "Ръорих", така и по линия на движението Анастасия в България и на Комитета "Петър Димков". Що се отнася до председателя на Клуба "Приятел на Ръорих" Тодор Ялъмов, той е една от ярките личности в България, едновременно сред българските фантасти, движението Ръорих и движението "Петър Димков" от самото му възникване. Независимо от пословичната му скромност, смятам, че е редно българската общественост да знае за него и като за един от българите, които са вървели и вървят по стъпките на Ръорих в Индия и другаде. Желая да припомня на младите, че движението на научните фантасти, бе движението за свобода на мисълта и против тоталитаризма и за това не беше обичано от миналия политически строй и някои от неговите изявени деятели бяха привиквани, където трябва, а понякога и "окошарвани". От това време датира нашето познание. Тодор Ялъмов вече няколко години провежда редовно семинари за делото на Ръорих в Руския културно-информационен център и обикаля страната с лекции и документални изложби, посветени на Ръорих и на научната фантастика. Сега вече и на Петър Димков. Комитетът "Петър Димков" е най-ярката изява на кръг родолюбци, които работим за Петър Димков и България. Член на този кръг, а после и един от дейните членове на Комитета "Петър Димков", е Тодор Ялъмов. С него вече сме имали съвместни лекции за Ръорих и Петър Димков в Руския културно-информационен център и в страната и ще ги продължим. Той направи документалната изложба "Родолюбецът Петър Димков". Тя вече бе показана в София и в други градове и ще продължава да пътешества в китната ни родина и дай Боже и в други страни.

Движението Анастасия в света и в България е сравнително ново, но за това пък много бързо развиващо се. Даже само в България, неговата история може да се наложи да се издаде в цял том, а е започнало с настъпването на новия век, както се вижда от статията "Движението Анастасия", Поместена в нулевия брой на "Родово имение" от 24 октомври 2005 г. Движението "Петър Димков" има също съвсем кратка история. Първата му голяма изява бе отпечатването на труда "Петър Димков - добре познатият... непознат". Това стана през лятото на 2004 г. И неговата духовна и в същото време и първа презентация стана на тогавашния симпозиум тук в Деня на паневритмията. Само за две години, сега, когато книгите трудно се продават, 1300-та екземпляра на монографията са напълно изчерпани, а движението става все по-популярно. Неговите изяви са отразявани от медиите и сме канени да представяме делото Димково в страната. Личният ми допир с делото на Анастасия започна през 2002 г. За това в статията "Алла Гоцева - издателка на книгите Владимир Мегре", бр. 33 на "Родово имение". Що се отнася до стиковането на двете движения - на Анастасия и това на Петър Димков, то стана на Първата Международна конференция на движението Анастасия, която се състоя в София на 1 и 2 октомври 2005 г. На нея се запознахме и сблизихме с гостите от Русия: акад. Виктор Медиков, председател на Руската Родова Академия на движението Анастасия, Ефим Кушнер, поет и мислител, международник на това движение и Марина Светова, главна изпълнителка на ролята на Анастасия в пиеси, написани от Мегре. На конференцията бях с доц. Д-р Христо Карагюзов, който е главен координатор на Инициативния комитет "Петър Димков". "Родово имение" е единственият български вестник, който по собствена инициатива публикува изцяло Обръщението ни за всенародно честване, бр. 25, и също изцяло речта на патрона на Комитета за всенародно честване на юбилея на Петър Димков, вицепрезидента на Република България, генерал Ангел Марин, бр.33. Читателите на "Родово имение" са чели в седмичника и големи статии за Петър Димков и знаят, че изявите в страната на в. "Родово имение" представят идеите едновременно на движението Анастасия и на движението Петър Димков. Може би още на този симпозиум, в който участват български и руски представители на движението Анастасия, и то на най-висок ранг, както и на движението "Петър Димков", ще очертаем и бъдещата си съвместна дейност.

**Николай Кафтанджиев
София, 15.08.06 г.**

* Цялото заглавие на възванието е ПРИЗВАНИЕ КЪМ НАРОДА МИ. Български синове на семейството Славянско" (бел. авт.)

Азбука на финансиста

(Продължение от миналия брой)

Акад. Виктор МЕДИКОВ

Честността и порядъчността ще бъдат осмивани и ще станат никому ненужни, ще се превърнат в отживелица от миналото. Простацината и наглостта, лъжата и измамата, пианството и наркоманията, животинският страх... и враждата на народите, преди всичко враждата и ненавистта към руския народ, всичко това ние ще култивираме ловко и незабележимо.

И само малцина, много малко ще се досещат или разбират какво става. Но такива хора ние ще поставим в безпомощно положение, ще ги превърнем в посмешище, ще намерим начин да ги оклеветим и да ги обявим за отхвърлени от обществото...

По такъв начин ще разклащаме поколение след поколение... Ние ще се борим за хората от детските, от юношеските им години, винаги ще залагаме основно на младежта, ще започнем да я разлагаме, развърщаме, извърщаме..."

Западните идеолози и световните управници знаят прекрасно, че **образите управляват света**.

Така още в царска Русия е бил създаден образът на бъдещата социалистическа, а след това и комунистическа, държава. Помещиците, фабрикантите са започнали да бъдат представяни в образа на кръвопийци на трудовия народ. Като че ли здравата монархия рухнала.

След това създали образ на СССР като тоталитарна държава, отрицателен образ на комунистите. И положителен образ за демократичното общество и демократите. СССР рухна.

Сега се налага образите на процъфтяващите бизнесмени, не е важно как са забогатели, бандити, проститутки, холивудски красавици. И едновременно с това е формиран отрицателен образ на Русия, руснаците и нейните управници. Създадена е ситуация, когато никой, в това число и ръководителите на най-високо ниво на страната, не знаят истинските цели, няма истински критерии за оценка на дейността на всяка система и на всеки управник, няма никакви конкретни планове за бъдещето на страната. Управниците не знаят как да го направят и задължително ще го направят, ще спасят, ще променят, ще изградят, ще преустроят, ще намерят виновниците, убийците, аз имам най-добрия екип и програма в света и т.н. водят всички към пропастта. Като смятат, че за моето време ще е достатъчно, а при когото всичко рухне, нека той да отговаря. Истинска руска рулетка.

И също така уверено, под смелите заявления зная как да го направят и задължително ще го направят, ще спасят, ще променят, ще изградят, ще преустроят, ще намерят виновниците, убийците, аз имам най-добрия екип и програма в света и т.н. водят всички към пропастта. Като смятат, че за моето време ще е достатъчно, а при когото всичко рухне, нека той да отговаря. Истинска руска рулетка.

Ако се анализира развитието на човечеството за последните столетия, може да се направи еднозначният извод - независимо от строя, религията, расата, националността, пола светът лети към пропастта с ускорението на свободното падане. Всички рубликони са преминали, както в човешките отношения, така и в отношението към природата.

Официално няма национална идея. Няма идея, която може да сплоти руснаците. Няма го образът на силната Русия с щастливи руснаци. В Русия действат образите, наложени от Запада.

В съответствие с казаното по-горе, **няма никакви разумни решения и по отношение на възловия, най-важния въпрос "За Земята"**.

Има само варварско отношение към Земята. Практически няма ефективен собственик. Напълно е ликвидирани продоволствената безопасност на страната. Пазарът е препълнен със западни генномодифицирани продукти на баснословни цени. Положението в селските местности е катастрофално. Това е добре отразено във Федералната целева програма "Социално развитие на селото до 2010 г.", утвърдена с постановление на Правителството на РФ от 03.12.2002 г. N 858.

Заедно с това в Русия се появи и бързо се развива прекрасната национална идея за преобразуване на страната чрез промяна на собствения начин на живот върху собствен парцел земя. Идеята за отдаване на всяко желаещо семейство на не по-малко от един хектар земя за изграждането върху нея на родово имение, на малка Родина за много векове. Земята трябва да се отделя безплатно за пожизнено ползване, с правото за предаване по наследство. Продукцията, произведена в родовото имение, не трябва да се облага с данъци.

Идеята за първи път е изложена в серията книги "Звонящите кедри на Русия" от писателя В. Мегре. За някакви си три години милиони хора в Русия, а вече и по цялото земно кълбо, са се проникнали от тази достъпна за всички мисъл - всеки човек, всяко семейство да има правото и възможността да създаде свое родово имение с площ не по-малка от 1 хектар. Там ще се раждат и растат всички деца, чиито способности хиляди пъти превъзхождат способностите на най-умните съвременни хора. Там се диша свеж въздух, пие се чиста изворна вода, на любимата Земя се отглеждат най-вкусните на света плодове и зеленчуци. Там

никой с никого не се кара, всички се обичат. Родителите почти винаги са със своите деца, баби и дядовци. И работят, по-точно творят (работа - от думата раб), почти през цялото време там, без да хабят всеки ден по два-три часа за път. Та нали науката и техниката вече позволяват това. Има компютри, интернет, съвременни средства за връзка.

Там няма наркомания, престъпност, пианство и други язви на обществото. Там всички са здрави и щастливи, никой не боледува и не прави зло никому. Там всички творят, създават новото, което е нужно буквално на всеки. И даже мислят само за доброто. С една дума, истинска Родина за целия род за много хилядолетия.

По-рано подсъзнателно, а сега и явно, буквално всеки здравомислещ човек би искал да има родово имение. Още по-добре, ако то се получава в наследство, с богати традиции, където всичко е засадено, отгледано от майките и бащите, бабите и дядовците, всички далечни и близки роднини, които са се родили и са отраснали там. И всички сгради са сътворени с техните ръце и мисъл от посадените от предците дървета.

Във всички ъгълчета на Русия, в много страни по света вече се създават хиляди родови имения. Практически във всеки субект на РФ има родови селища, а в много - по няколко. За първи път от много десетилетия към селото с ентузиазъм, без насилие, въпреки всевъзможните пречки, тръгнаха за постоянно местожителство здрави, силни хора, в това число и младежи, първокласни специалисти, които не просят, а дават. Всички строя със свои средства.

Кое може да бъде по-добро в качеството на национална идея, от това да се приеме идеята за родово имение с всички произтичащи последици: свръхспособни и здрави деца, любящи семейства, здравословен начин на живот без всевъзможни пороци и социални уродства, силен подем на икономиката, рязко подобряване на екологията, могъща и процъфтяваща Родина.

Нима в Русия няма национална идея? И няма да-же дискусия за нея. А тук е прекрасно обоснована идеята, която решава и духовните, и материалните проблеми, проблемите на всеки човек и на цялата страна, проблемите на настоящето и бъдещето. И няма тук нито един недостатък, нито от икономическа, нито от политическа, нито от социална, нито от екологична, нито от национална, нито от човешка, нито от каквато и да е друга гледна точка.

Идеята широко завладява масите. Всеки иска да има здраво и щастливо потомство, сам да живее достойно и цялата страна и човечеството да живеят в мир, любов и съгласие. Ако СМИ се бяха хванали за това, те биха решили най-големия световен проблем. Необходимо е да се разгърне широка дискусия по този проблем. Тук няма какво да се крие.

Трябва бързо да се приеме закон "За родовото имение", съответните поправки в Конституцията, кодексите и Законите.

Трябва да се създаде за руснаците и за целия свят идеален образ на Русия, сегашната и бъдещата. Образ, който ще черпи сили от народа, от много хора.

С най-богати човешки и природни ресурси, с най-широки финансово-икономически възможности, при правилно формиран екип с използването на най-новите технологии, в това число и засекретените, при наличието на руска национална идея, поривът напред, а не догонването на Запада, е напълно реален още при Президента Путин.

Щастлив може да стане всеки човек във всеки момент, независимо от материалното си благосъстояние, но в зависимост от чистотата на помислите си.

Погниси

И така достигнахме до най-важното и най-приятното.

Предложение, от което не трябва да се отказваме

Като отчитаме всичко казано по-горе, за първи път за цялата известна история на Русия и на Света има предложение и реална възможност да се осъществи на практика националната идея за родовото имение.

Вие сте умни хора и аз няма да ви уча. Но би било добре, ако вземете няколко хектара земя за родово имение за своето семейство и род. Толкова, че да не е необходимо да имате наемни работници. Спомнете си древните римляни. Те никога не употребявали продукти и не носели дрехи, произведени от робите. Като се отчитат отново преоткритите сензационни знания, започнете със своите близки да творите пространство на любовта. На свеж чист въздух, с изворна вода, с истински продукти за хранене и полезни спретнати дрехи, с прекрасни съседи... Тогава бихме престанали да тровим Земята, Водата, Въздуха, Природата, Хората. А всички наши капитали, власт и необикновени способности бихме насочили за създаването на Нов

Свят и създаващ бизнес, който подпомага процъфтяването на Земята и Човека.

Ако вие си организирате родово селище, около вас ще живеят 150-200 приятни съседи в техните родови имения и това би било идеално.

Има само две условия - не по-малко от един хектар земя за родово имение и 150-200 съседи. Плюс чисти помисли. И всичко вътре във вас и около вас ще запее и разцъфти.

Нищо вече няма да ви застрашава, Вас, Рода, Капитала. Ще се върне Любовта, щастие, здравето, младостта, красотата. Ще израснат хиляди пъти по-способни деца и внуци.

Разбира се и сега вие имате палат зад многометрова висока ограда. Със слуги и охрана. Но не е същото. Нямаме знания, истински чувства. Нямаме истински, отгледани с любов хранителни продукти, нямаме жива вода, нямаме живителен въздух. Нямаме човешки отношения. Съответно нямаме нищо добро. Повярвайте и проверете на практика - вие сегашният в сравнение с вас самия в родовото имение - разликата е все едно като между просяка и царя. Това особено се отнася за Душата. А и вашите богатства и власт няма да ви позволят да правите и да имате това, което е угодно за Душата. Употребявате само това, което Системата позволява.

В зрънцето, семенцето, яйцето е заложена първоначално цялата информация. От кокошето яйце няма да се излюпи гъска, от ядката на кедъра няма да израсте бреза. Всеки ще роди само своето. Семето знае къде, кога, колко и какво да вземе, кога да разцъфне, какви плодове да даде. И така милиарди години. Никой още не е успял да промени това.

Нима вие мислите, че човекът е сътворен по-лошо. В човека има цялата информация за вселената. Но тя ще се разкрие само при определени условия.

Сложете цветете върху асфалта. Какво ще стане? Ще прорасне ли семето в бетона или в ливадата? Тогава защо хората са сложили своите деца и внуци върху асфалта и отравят тялото и Душата абсолютно на всички.

Заложена информация се проявява само при определени условия. Но задължително се проявява.

Човекът е по-съвършено същество, най-съвършеното във вселената. Творецът нищо не е скрил. Душата на всеки човек знае всичко. Но съобщава за това само при благоприятни условия.

Налейте вместо бензин в своя автомобил масло, или сложете въглища, дърва. Ще тръгне ли? Не. Така и човекът.

Ако той живее не на земята, а върху асфалта, пие отровена мъртва вода, диша мръсен въздух, храни се с генномодифицирана храна, носи вредни дрехи, ако от детството му го тровят с лекарства, лъжлива информация, учат го на дявол знае какво (а той точно знае) и т.н., как смятате, това Човек ли е? Всичко това е намалило хиляди пъти неговите способности и възможности.

Спомнете си народната мъдрост - от лошо семе не се получава добър плод.

Всичко загубено ще се върне с лихва при вас, семейството, рода. Представете си, ако получите в наследство родово имение, в което и вие сте се родили и живели, и вашите родители, и всичките ви предци. Не само си представете, но и пресметнете. Нима и след това ще искате да живеете без малката Родина, Шамбала, Пространството на Любовта, да оставите своите деца и внуци?

Два свята - стар и нов. Минало и бъдеще. Всеки човек има правото да избира къде да бъде.

Пред вас са се изправили два ваши образа. Единият съществуващ, с всички пороци и недостатъци, напълно лишен от любов, щастие, здраве, каквото и да било бъдеще, даже близко. Тъй като неговата съдба вече е решена. Освен това ненавистен за народа с образа на кръвопиеца, мошеника, крадеца...

Другият образ е образът на щастливия, здравия, любящия и любим Човек с голяма буква, глава на истинско семейство, Род, спасител на Родината, Земята, Човечеството. Създател на Рай на Земята.

Пред вас са открити всички карти. Вие трябва да избирате.

Съзнателно направих обръщението и предложението кратко в предвид на вашата заетост. Подробно съм изложил всичко в книгите си "Икономика и власт на миналото и бъдещето" и "Националната идея".

И последно. В днешното време почти всички искат да станат богати и да са близко до властта. Иначе казано, да станат, според своите разбирания, олигарси или президенти. Затова това предложение-обръщение засяга практически всеки човек.

Ето такива са азбучните истини, без които нито вие, нито вашият Род не можете да минете, драги читатели. Като ги познавате вие сами сте свободни да избирате своя път. Дори да сте най-великият финансист на нашето време. Или само начинаещ.

На гобър път!

central@akademira.com

Никола ГИГОВ

ЦВЕТЯТА СА МОЯТА ПОЕЗИЯ

Орфей продължи:

- Луната аз възпявам - тя е загърната с плащ шафранен /минзухарен/. Всичките ми химни са съпроводени с музика и кадене с различни благоухания в светилицето. Наричам нощта, че има звезден плащ теменужен. Определям нейното черно рухо. Слънцето е лира, слънцето е флейтист - лъчите свирят и пеят с цветята. Природата е всеменна, вечнотечаща и кръгла. Небето е с тъмносиня одежда, майка на дъжда. Морето е синя царица. Хермес е носител на Змийския жезъл. Мой стих е: **"На уханните паши се радвам в кълнове раззеленели"**. Сред всичките цветя най-много обичам едно невидимо цвете - МИРЪТ. Мирът между хората е невидимото цвете на обичта. Аз пея и призовавам за мир. То е природното здраве и лек. Кадя химните си с благовония от стиракова смола, мирта, ливан, шафран, мак, манна, мляко /което се ражда от тревите и цветята/, зърна от хвойна. Пея за венци от бръшлян, за лаврите - цветът на победата и с такъв венец ме кичиха мене. Мои думи са:

"Цветята разцъфтяха в целия блясък". Обичта и красотата са рожба на пролетта и на цветните паши свещени. В моята поезия ухаят цветята **"грейна-ли с шарени багри, уханни от лъхове цветни, в росни одежди, от пъстри цветя изтъкани"**...

Гласът се сниши както при споделяна тайна:

- Аз нося тайните на Атлантида и Египет, заключени в общ възел в Родопите. Атлантида е дъщеря на Атлант, тя е плеяда, а Родопите са под звездите на Плеядите. Мерапа е звездата на Родопите. Мерапа - най-високата част на планината, и Атлантида - името на изчезналия континент - са сестри. Те са расли в една и съща утроба. И са свързани с "Орион".

Понеже виждам и минало, и бъдното, приживе видях как резбарят Алкимедонт издълба чаши от дърво, резбова ме мене на тях, резбова до мене цветя и птици. Резбова стих: **"сложи в средата Орфей и горите както го следват"**. Тези чаши не са за пиене - до устни не се поднасят. Те са дар за най-добрите поети и музиканти, за най-добрите лечители. Станах залог за най-ценните дарби.

За мене Вергилий написа: **"Около твоята люлка цветя ще цъфтят и ухаят"**.

Бях изрекъл своя вик: **"КРЪВ НЕ ПРОЛИВАЙ!"** и отбивах хората от убийствата, войните и месоядството. Така измислих млякото - да замести кръвта и месото. Знайте: Растенията виждат и чуват. Те говорят с ухания. Цветята знаят какво мислим - и раззеленяват или засъхват от добрите или лошите ни мисли. Животните ни четат както ние четем книгите. Звездите ни гледат до атом.

Където има песни, има растеж. Ако посадите грах и пеете песен, той ще порасне два пъти по-бързо от граха без песни. Ние им помагаме с песни, за да излезнат от мрака, а те ни помагат с ухания, лекове и плодове.

Никой досега не разгада стиха ми: **"Сочиш на смъртните средство целенно - свещеното цвете"**.

Родопа планина е момиче с Орфеево цвете в ръка. Така римляните го образяваха на монети.

Пеях за Белия вятър, който топи високите преспи и до тях никнат "шафранени ливади". И като създадох тези сладки песни, взети от шепота на цветята, пренесох ги в Гърция, на остров Самотраки, в Египет и Колхида. Те тръгнаха по света.

Кой би могъл да отгатне, че присойните дървета пеят, защото там е слънчево, а усойните дървета плачат, защото там е сечесто и студено. Всеки връх пее и плаче едновременно.

Ние, траките, сваляхме шапка при изгрев слънце. И мълячехме, за да не накърним тази велика гледка - слънце-

ОРФЕЙ И ЦВЕТЯТА

Докосване до книгата "Магическа ботаника" от Орфей

Някои може и да мислят, че няма вече народни Бугители, че те са изчезнали заедно с Възраждането. Но това не е така, винаги е имало, съществуват и сега. Един от тях е Никола Гигов. Неговите произведения всичките са песни на духа, уж нежно докосват сърцето, а разтърсват и бугят от сън умовите и душите на заспалите веги.

Никола Гигов представи на 15. 08. 2006г. в София книгата си "Космос от мъка и песен", до него - съпругата му Елена Хайтова

то, което вдига златните си мигли. И да посрещнем стрелнатите флейти-лъчи, които носеха божествена музика. **"Слънцето е флейтист"** са мои думи.

Който има сърце за музика и поезия може да долови как до високите борове пеят, танцуват и играят нимфи. Люляковите клони пеят с момински песни. Славейт затова обича люляците - пее за любимата си. И най-често вие гнездото си в люляци. А децата обичат люлки под круша, защото там няма духове.

Поели моето дихание родопчани пеят:

С китка съм коса закичил - тебе съм в сърце закичил.

Цветето, звездата и човекът са свързани с една загадка.

Пеях, свирех и "рисувах" с три "четки": с цветовете на цветята, с музиката на ангелите и със словото на Бога. Винаги заедно - тези три "четки" раждат божественото цвете вътре в човека - любовта.

Макар и да е изгонен от Рая, Човекът е изпратен от там с музика и песни. Та в Земния ад да си спомни за небесния Рай.

По-късно древни автори написаха така за мене: "Ако не беше Орфей сега нямаше да има нито музика, нито поезия, нито религия". На всички герои на човечеството белезите са отвън и видими, а белезите на певците и поетите са отвътре - белези в сърцето. Те носят врезки от нравствени болки.

Моето Орфеево време е пролетта, моят цветен сън - лятото, моята елегия - есента, моята чистота - белите снегове на зимата.

И се доближих до тебе като Бяло видение, с бяла светлина, за да споделя несподеляното. Виолетовият цвят е за посветените, а пурпурът е царственият цвят. Дърветата са живи катедрали от цветове - те ни дават въздух, вода, аромат и плодове. Те са домове на птиците, носят гнездата им и пеят като хоровете до солисти.

Записано е за мен: "Орфей говори за траките с езика на боговете". Това означава да разбираш езика на птиците и езика на цветята. Да говориш с изгрева, да разбираш трепета на звездите и да чуваш великото космическо безмълвие. Поезията е Божествена светлина - поетите са чеда на Бога. Те стоят от дясната му страна.

ЕЗИКЪТ НА ЦВЕТЯТА

- Родопите са раят на цветята. Навлезнеш ли в цветните ливади и те обляхват чудновати ухания. Цветята си говорят с цветовете и с ухания.

Червеният цвят поражда любов.

Оранжевият цвят е душа на енергията. Жълтото прави човека весел. Златистожълтият цвят е мисъл, която гони страха.

Зеленият цвят кълни заедно с растежа. Виолетовият цвят е обожание. Кафявият цвят е земята - дърпа надолу.

Сивият цвят е спомен за болест. Черният - мъка и смърт.

Белият цвят е моят Орфеев цвят - звучи музика и обич.

Колко са близки цветовете на цветята с цветовете на енергиите в човешкото тяло:

Червено е до опасната кост, оранжево - под пъпа, жълто - слънчевият сплит, зелено - гръдната кост до сърцето, синьо - гръкляна, синьовиолетово - между веждите, виолетово - на върха на главата.

Не е ли Човекът едно подвижно цвете на природата? И в тяхната обща хармония е човешкото здраве. Този порядък на цветовете е и в небесната дъга. Ако съчета цветовете на цветята, с цветовете на моето тяло и с цветовете на небесната дъга - аз съм в хармония. Тук търсете разгадката на моя стих: **"Съпружество" между човека и космоса - това е първата и най-голяма тайна"**.

Ливадата е гоблен, изтъкан от Бога. Ако искаш да се изкачваш по Божията стълбица нагоре към небето, стъпвай по пръчиците на цветовете: започни от червеното /до/, разбери оранжевото /ре/, усети жълтото /ми/, надявай се на зеленото /фа/, докосни с гръкляна си синьото /сол/, проникни в индиговото /ла/ и с върха на главата си влез в щедрия виолетов цвят /си/. Ти се качваш вече по Божията стълбица, по нотната стълбица, по стълбицата на песните и обичта.

"Да бъде светлина!" - това е гласът на Бога. И какво искаш повече, когато имаш слънцето?

И обратно - чрез цветята може да видиш невидимото в самата земя: под теменужката има цинк, под житото - олово, под лободата - сребро, под дряна - кварц. Езикът на корените разкрива тайната на подземията. Езикът на цветята и дърветата - тайната на звездите.

Радвай се на цветното тревно одеало! Радвай се на звездната плащеница на раменете ти! Небето е цветарка, която носи кошница с цветя. Когато изгориха книгата ми "Магическа ботаника", изгориха сърцето ми.

ЗМИЙСКАТА БИЛКА

- Змия ухапа и отрови моята Евридика. Би трябвало да мразя Змията и ви-

наги да я убивам. Но в моето сърце няма омраза. Аз исках омразата да претворя в добро. Така създадох лек за хората.

Започнах да следя змиите.

Ние, траките, носехме змиите живи, навити като гривни на ръцете ни. Те ни хапеха.

Като поет, хипнотизатор и човек с поглед-вазита, можех да замразя с поглед змията и да й стана Стопан. Покориш ли я - тя сама си дава отровата. А змийската отрова, разделена на малки части, влагах в лекове за хората. Превърнах отровата в лек.

Затова Плиний написа с ръката си, че Гален лекувал с "лековити растения и билки от времето на Орфей". Още имало по негово, Галеново време, мои "Орфееви рецепти". Павзаний го потвърди: "Орфей превъзхожда всички и притежава велика мощ, тъй като откри божествените церемонии и лекарства против болестите, средствата против гнева на боговете".

Когато свирех на флейта змиите смекчаваха погледа си, спираха да съскат и се унасяха като заспали. Змиите долавяха ритмите на сърцето ми, извивките на устните, жестовите, погледа и сякаш четяха мислите ми. Можех с поглед и песен да превода змия през средата на село и тя да ме следва като кученце или агънце. В даден момент можех да застава змията да ме заобиколи в идеален кръг около мене. Станах Сайбия на змиите. Надвивах на омразата.

Моят Орфеев жезъл, наречен кадудей, е също изображение на две змии, които се издигат нагоре в три дъги, с глави една срещу друга. Прилича на жезъла на Хермес, но моят Орфеев жезъл има две разперени криле над змийските глави, ръкохватка и най-отгоре кристал.

Най-трудно ми беше да открия Змийската билка. С тази билка можеш да натриеш ухапаното място или да наложиш ухапаното място със Змийската билка и отровата на змията вече не действа. Ухапаното животно или ухапаният човек остават живи.

Змийската билка открих така. Проследих змията ползва ли някакви тревички. Особено през август, когато отровата ѝ е най-силна. Тогава змията се лута и беснее и стръвно търси да ухапе нещо живо, за да изхвърли отровата си. Тя намира. Змия, която не може да изхвърли набраната отрова и не може да съблече старата си кожа сама, ще умре. Умира от собствения си растеж и от собствената си отрова.

Проследих една змия през август и видях как се спря до една билка и откъсна от нея средното стръкче. Нима

змията, която не ходи на училище, знае повече от човека?

Змията се провлече с откъснатото стръкче от билката, пропълзя нататък, а аз седнах до ЗМИЙСКАТА БИЛКА. Тя не е голяма, лесно се разпознава. Прилича на тризъбец върху стеблото, като средното стръкче е скъсено /откъснато го е змията/. Точно това е билката - противоположна на змийската отрова.

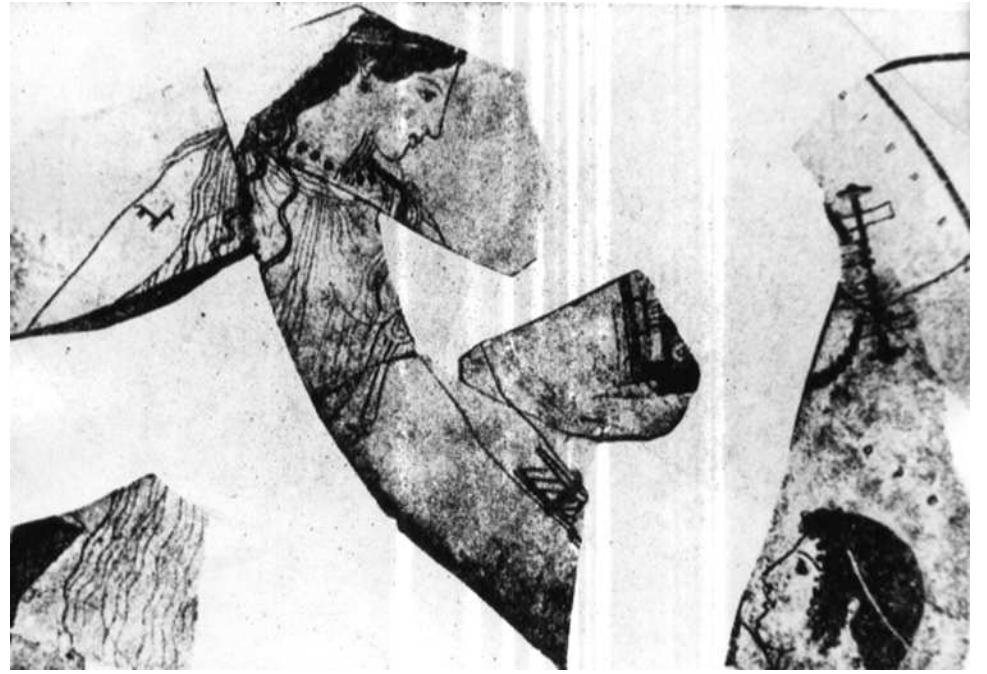
С определена песен тази билка се натрива и превързва на ухапаното място. Вибрациите на песента въздействат на кръвта. Ако повтаряш много пъти числото "7", кръвта ти ще загрее.

Тук ще ти споделя най-съкровеното. Нашият език, езикът на траките, се загуби през VI век след Христа. Загуби се една цивилизация, която се определя като "Орфеевата цивилизация". Умряха и песните, и думите, и леконите. Погина един велик народ, втори по големина след Индийския народ. И останаха само отделни думи-светулки, отделни стихове-светулки и отделни спомени-светулки.

Ти изтръгна от посветен "Молитвата за окудисване на змия". "Кудя" е наша дума, на траките, и означава "целувам". "Каматно" е наша дума и означава "момиче красиво и обичливо". "Сү-

Смаян от половинчасовото кукане на кукувицата, вървейки по древния калдъръм, ти се вкамени. Без малко да настъпиш змия, навита на калдъръма на "баница", с будна и повдигната глава в средата. "Погачата" леко трепна.

Ти не я уби, нито отстъпи. Бях наблизо до тебе и ти пошегнах: "Изпробвай "Молитвата за окудисване на змия". Без да отместваш очи от главата на змията, ти извади с ръка бележника си, разтвори го, намери нужното място и започна да четеш. Запамети я бързо. И все повтаряше и потретяше молитвата. Главата на змията се надигна, поколеба, взе да се размотава, нито те нападна, нито избяга, а взе да прави идеален кръг по калдъръма - около тебе. Преди да затвори кръга, ти се измести една крачка, за да не те плени змията, а после ти да умреш. И продължи да "четеш" молитвата. Змията започна да пълзи по нов идеален кръг около тебе. За втори път. И тогава ти реши да дочакаш - нека да затвори кръга, каквото и да стане. Но лъхна ветрец, разлюля близкия висок бор, откъсна се една едра шишарка, тупна на калдъръма и змията се шмугна востран. Ти взе шишарката. ТОВА БЕ МОЯТ ОРФЕЕВ ПОДАРЪК - шишарка за тирс. Радвам се, че още държиш та-

"Смъртта на Орфей". Изображение на атическа паница от V в. пр.н.е. Авторът тук откри чрез зумиране 3 кодирани думи: над главата на Орфей, в лирата на Орфей и в огарчето на вакханката, белязана със сърничка на рамото

зи толкова голяма шишарка, дете човек трудно може да повярва. Шишарката носи семена, тя ражда живота и противостои на отровата на змията.

Преведе моята молитва за окудисване на змия:

**Идвай, помагай Зорнице.
Извор пей, слънце грей -
испри засявай.
Мрако бягай, мрако силен,
лоша болест,
бързо се махай.
Чедо, пробуждай се!
Нимфо, късай мрачилото!
Нимфо,
силно стопли ни,
майко щедра.
Бурьо, минавай, спри.
Ей, змия,
вземи си обратно
отровата!**

Но ти си изричай молитвата в оригинал - на езика на траките. Езикът на траките е език за песни и лечение. Това е божествен и космически език. СВЕТЪТ ЗАГУБИ МНОГО СЪС ЗАГУБВАНЕТО НА ЕЗИКА НА ТРАКИТЕ.

Думите си имат своя история и всяка древна дума е венчана с някакъв мит. Кой днес може да обясни думата "Меропа" - най-високата част на Родопа планина? /Днешният Смолянски край/.

"Меропи" са хората, които първи създали език. "Меропа" означава "пееща пирамида". Земята на меропите е земя на свещения език на траките, а земята "Меропа" е изпълнена с пирамидални върхове - "пеещи пирамиди". А небесната "Меропа" /в съзвездието "Плещи"/ е двугласт на обичта.

И като открих змийската билка и молитвата за окудисване на змия, аз покорих змийската отрова и надвих омразата. Вече можех да лекувам. Търси тази билка в района на Вълчите дупки. Търси я.

Но освен пепелянки и усойници, в Родопите има и една по-страшна змия, наречена Черната змия. Ти я видя на връх Острица, близо до Перелик. Под този връх има велика тайна - там има вградена подземна пирамида, която има енергиен канал до Египетските пирамиди и до звездите на небето. Този триъгълник - Родопите - Египет - Атлантида и горе на небето "Орион" е най-голямата загадка и най-невероятната космическа пирамида. Сириус бди над Египет, Меропа бди над Родопа. Триъгълниците, като талисманите на шията, носят тайни. Те са знаци на доброто. Тази тайна иде от атлантите. Когато погина Атлантида, към Родопите и Египет се преселиха оцелели атланти. Те се свързваха помежду си. Оттогава има родство между Родопите и Египет. Затова аз, Орфей, ходих в Египет, бях в Храма на Карнак, в храма Мут, в подземията на пирамидите и до Големия сфинкс. От атлантите и Египет взех първичното за писмеността, в Родопите създадох азбуката и после светите братя Кирил и Методий приеха буквите, които ще се нарекат "кирилица". Цяла Европа пише на тази азбука - това са Орфееви клонки към всяка европейска страна. От Родопите тя премина

към Гърция, а от Гърция - към Европа.

В Родопите създадох и учението си за Великото преселение на душите на мъртвите. Тялото е смъртно, душата - безсмъртна. Душата нито може да се запали и изгори, нито може да се удави в океана, нито може да се насече. Тя е винаги цяла. По този начин дадох утеха на човечеството да не се бои от смъртта, а да вярва, че безсмъртието на човека му принадлежи.

Поеха тази идея Платон и Питагор и десетки, хиляди още. Така се роди Орфизмът, моето учение, което завладя света. Това учение е най-духовно и най-чисто.

Ти се покачи на връх Острица самичък - дете едва ли е стъпвал човешки крак. Вървя 7 часа пеш - сам и без пътека. Газеше трева, която бе над главата ти. Тогава ти не разбра, че на метър от тебе, скрита в тази трева, бе Черната змия. Деляха те секунди от смъртта. Когато е ухапала тази змия, не е останал жив - ухапаният умира за секунди. Но Черната змия не те ухапа. Не те ухапа. Не те ухапа. Смъртта изпълзя и се отстрани. През стъпките ти премина светкавица.

А на връх Острица, който влезе в подземната пирамида, влиза в енергийния канал към Египетските пирамиди - и няма вече връщане назад. Както в Ал-Фаюм има подземен свят с 3000 стаи, така и в Родопите има подземен свят, който е моят свят, когато загубих Евридика. Дяволското гърло е едно прозорче към този свят. Ледницата е един коридор към този свят. А под Гарга дере има цяло дере със скулптура на "Арап" в средата.

Черната змия е много люта, защото някога е имала криле, но после ги е загубила. Бясна е, защото е загубила крилете си. Тя не може вече да лети и хапе смъртоносно. Отровата и е най-силна, защото е изтъкана от злобата и завистта. И аз, Орфей, на всички болести намерих лек, но на човешката завист не можах. Не намерих лек за човешката завист. Пази се от Черната змия!

Ако ти станеш Сайбия на Черната змия, ще може да намериш противоположна на човешката завист, та самият човек да си въздъхне.

От пъкля иде Черната змия, летяла е и към Рая, но са и отнели крилата. И е станала по-люта от самия пъкъл.

По-добре слушай птиците. Ако изядеш сърце от змия, ще разбираш езика на птиците. Помни: Злото не се нуждае от помощници, защото е голямо и защото е силно. Доброто се нуждае от помощници, защото е малко и защото е слабо. Първ помощник на доброто са поезията и музиката. Те са като две криле на една птица - вдъхновението. Те изравняват кантара на света.

И като победих отровата на змията, наклоних кантара в посока на доброто.

Ти вече записа 6 молитви за окудисване на змия. И навлезе в света на посветените.

В пепелта на старото ни огнище скрихме нашите бисери.

"Танцуваща вакханка"

ра" е наша дума и означава "Слънчева". "Сүри елени" в народните песни не означава "сиви елени", а "слънчеви елени". "Траказан" е наша дума и означава изображение на момиче на држката на вратата. "Куднакан" е наша дума и означава предходник на "икона" с изображение любимо. Колко златни думи на траките се погубиха. Езикът на един народ е сечиво - извърлиха ни сечивото. А с тези думи аз пеех Орфеевите си песни. Най-голямата им сила е в този език и в тези думи.

Ти вече имаш записана "Молитвата за окудисване на змия". Да я повторим:

**Нажурни мюрни де юни,
услуп туп, нетун зуп,
зѐтаволиги.
Истун ѐньос, истун жури,
лѐзут неклик,
избозорвилни.
Ехади и були,
напоруп насикоруп
наси.
Невежерни зюри
нани руси.
Избу хай дут
вюхкят.
Ей, елан,
гален ален
зехирени!**

Помниш ли, когато премина по стар древен калдъръм от Девин към хижа "Орфей", издирвайки моите следи, и в припечен следобед сред вековните борове кукаха кукувици. Тогава ти си свали часовника, засече времето и взе да броиш. Броеше и не вярваше. Мина 100, минаха 500 кукания, минаха 1000 и когато премина 1200, кукувицата прегракна. Бе изминало половин час. Такъв случай не ти се повтори в живота.

Увеличение на римска монета, сечена и съхранена във Филипопол /Пловдив/. II в. сл.Хр. На нея е изписана с букви планината "Родопе". Жената Родопе, седнала на скала, държи в ръката си Орфеевото цвете.

По тази стилизация на цветето - авторът по обратен ред - откри живото Орфеево цвете в село Гела, което цъфти и днес

ЗНАМЕНИТИ ВЕГЕТАРИАНЦИ

БЕИНСА ДУНО (Петър Константинов Дънов, 1864-1944) - една забележително светла фигура в българската история. Противоречивите мнения за него през XX век не са успели да засенчат ореола му на мъдрец и учител. Пред светлината на неговите слова са се поклонили и извън пределите на България такива личности като: **Алберт Айнщайн, Папа Йоан XXIII** (преди това кардинал **Анджело Ронкали**), **Пако Рабан** и много други. У нас и в чужбина неговите книги са търсен източник на дълбоко познание за всички области на живота.

Този автор е говорил толкова обширно за храненето и в частност за вегетарианството, че има публикувани цели книги за храненето с извадки от негови лекции. Тук представяме само някои негови мисли, които (по наше мнение) отразяват принципно отношението му към вегетарианството. Тъй като извадките никога не представят мнението на автора в неговата цялост, то следващият текст няма такива претенции и е добре поне той да бъде възприет като едно цяло:

"Помнете: бъдещето на човека се определя от храната, която употребява. Колкото почиста и по-здравословна храна употребява, толкова по-велико и светло бъдеще си приготвя той."

"При сегашните условия на живота, за предпочитане е човек да бъде вегетарианец. Месната храна внася в организма на човека отрицателни елементи, с които той мъчно се справя. Те се отразяват вредно върху физическия и психическия му живот."

"За низшите животни **месната храна** е необходима, но за един по-висок живот, какъвто е човешкия, месната храна е вредна. Тя **спъва човека в процеса на неговата еволюция**. С каквато храна се храни човек, такива елементи внася в кръвта си. Нечисто е месото на сегашните млекопитаещи, с което човек се храни. Като знае това, той трябва да пази чистотата на своята кръв, защото от нея зависи здравето, от нея зависи и психическото му състояние."

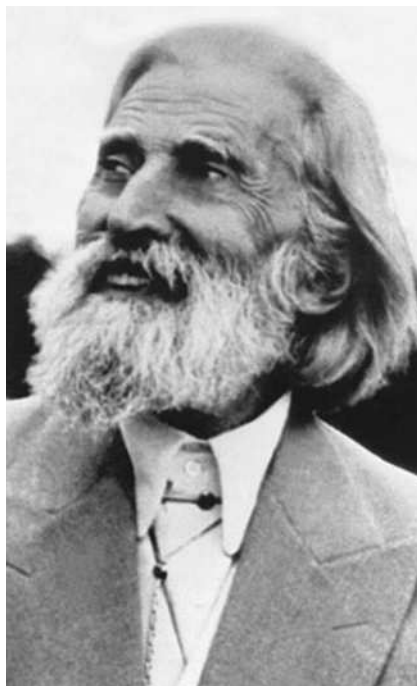
"Месоядството води към страдания, нещастия и болести. За да се излекува от тях, препоръчват на човека вегетарианска храна. **Следователно вегетарианството не е нищо друго, освен метод за лекуване.**"

"У някои хора се явява известно стълкновение в стомаха и те казват: не ни понася нещо вегетарианството. **Човек трябва да бъде вегетарианец по убеждение.** Тогава той ще може да асимилира правилно храната, която приема."

"Има хора, които не ядат месо от рождение. Никой не ги е убеждавал. Те носят това убеждение вътре в себе си."

"Едно от големите противоречия в човешкия живот се дължи на храненето. Месната храна оказва влияние не само върху организма на човека, но и върху неговия психически живот."

"Де е Бог? Аз съм го виждал във вола, който пшкка и тегли ралото, в кокошката, в мухата, на която отрязвате главата, и

съм се разговарял с Бога в тях. Какво ще стане с нас, ако не колим агнетата и кокошките? Светът ще се оправи. Вие можете да ядете жито, зеленчуци, плодове. Може да ядете и месо, но ще знаете, че Бог не е с вас. Той не може да ни обича, когато отнемате живота на по-малките от нас. **Страданието на едно животно е страдание на Бога.** Само така ще разберете Христа."

"Аз говоря по въпроса за храненето от принципиално гледище, а не от вегетарианско гледище. Смешно е да ме наричат хората вегетарианец. Никакъв вегетарианец не съм. Аз мисля върху първичната храна, която Господ ни е дал за новия човек."

"Аз отричам месната храна, защото зная, че всички престъпления се дължат само на нея. Тази е причината, за да не се яде месо. Месото носи всички престъпления в себе си. Който яде месо, непременно ще пострада. С докосването си до месото, ти вече възприемаш лошото в него."

"Не може животинската или човешката кръв, пролята насилствено, да не донесе лоши последици за човека. Това е строг, неумолим закон на природата."

"Месната храна е внесла такива отрови във вашия организъм, че днес той представлява сбор от нечистотии. Ако бихте имали непоковарено обоняние, вие бихте странели далеч един от друг - такава смрад се носи от ония, които ядат месо. Като ми каже някой, че боледува, първото условие за подобрене е да промени храната си."

"Човек трябва да употребява такава храна, която доставя необходимите елементи за организма, която продължава живота и го прави приятен и която помага за развитието на неговите добродетели."

"Ако обърнете погледа си към природата, ще видите, че хранителните елементи, които се съдържат в месото на млекопитаещите, се срещат в зеленчуците и плодовете, даже в по-голямо количество, в по-чисто състояние. Човек трябва да знае как да използва енергията на природата, да я приема от нейния първичен източник, а не от животните. Днес животните възприемат първичната енергия от природата, а хората от тях. Друго щеше да бъде здравословното състояние на човека, ако той

по един разумен и съзнателен начин сам би използвал енергията на природата."

"Засега най-чистата и хигиенна храна е растителната."

"Най-чистата храна е житото."

"Хлябът съдържа в себе си всички хранителни материали. Човек може прекрасно да живее само с хляб, плодове и вода. Важно е да се дъвче много добре и да се яде с любов, благодарност и разположение. Хората направо се осакатяват, като си угаждат в яденето и като набързо се нагълтат, без да дъвчат. Да ядат не знаят, да спят не знаят, да гледат не знаят, да дишат не знаят, а искат да са здрави."

"Сега всички от вас, които са вегетарианци, нека ме разберат добре, да не стават фанатици. Някои от вас мислят, че и мляко не трябва да ядем. Не, можем да ядем и мляко."

"Под "вегетарианска храна" аз не разбирам непременно чисто растителна или строго плодоядна храна, но вегетарианска храна бих нарекъл храната на съпоставянето, храната на разумния живот. Вегетарианска храна наричам онази, чиито трептения напълно съответстват с трептенията на нашите мускули, т. е. на органическата материя."

"Човек може да развие в себе си таланта да познава кои храни са най-добри. Всеки организъм се нуждае от специфична храна, която ако човек познава, може да помогне за развитието си, не само физически, но и умствено, сърдечно и духовно. Това показва, че не е достатъчно човек само да яде, за да задоволи глада си, но от голямо значение за него е каква храна да употребява."

"Някои мислят, че може и без храна или поне с по-малко храна, и то безразлично каква. Не, **ще храните и тялото, и ума, и сърцето си, и то с първокачествена храна.** Не ги ли храните, те ще се откажат да ви служат."

"Злото не седи в яденето, но в лакомията на човека - много да яде. Когато ядете, пазете следното правило: **сладко яжте, но никога не преяждайте.** Винаги оставайте по малко гладни. По-добре да станете от трапезата недояли, отколкото преситени. Който обича да изяжда всичко в чинията си, до последната трошица, той не успява в живота си."

"Яжте само това, което обичате и което подхожда на вашето естество."

"Не сте ли разположени, не яжте. Не обичате ли една храна, не я яжте. Когато възприемате всичко с любов, внасяте живот в себе си."

"Най-важното нещо при храненето е да ядеш с благодарност."

"Вие трябва да разрешите въпроса с физическата храна, а после и с духовната. **Физическата храна трябва да бъде разнообразна, но и природосъобразна.** При това, колкото по-високо стои човек в развитието си, толкова по-чиста храна трябва да употребява. Също така, човек трябва да обърща внимание и на духовната храна, която се изразява в неговите мисли, чувства, желания и вярвания."

ЕСТЕСТВЕНИТЕ ЛЕКАРСТВА

Милена АТАНАСОВА

ЕХИНАЦЕА (*Echinacea purpurea*)

Основни представители: Ехинацея розова.

Използвани части от растението: Семена.

Здравни ефекти: Биологичен ефект: Повишава защитните сили на организма, антимикробно действие.

Приложение: Възпалителни заболявания на горни дихателни пътища, укрепване на организма след боледуване.

Начин на приложение: Влиза в състава на добавки към храната, билков чай.

Противопоказания: Лупус, ревматоиден артрит. Да не се взима от бременни и кърмещи жени.

ЖЕНШЕН (*Panax ginseng*)

Основни представители: Корен на живота.

Използвани части от растението: Корените, допълнително и специално обработени.

Основни биологично-активни съставки: Трителино сапонини, гликозиди, етерично масло (панацен), висши мастни киселини, витамини от групите В, С, смоли, захари.

Здравни ефекти: Биостимулиращо и тонизиращо действие. Регулира мозъчната дейност, премахва умората, стимулира умствената и физическата работоспособност. Улеснява формирането на условни рефлексии, подобрява паметта, засилва активността на щитовидната жлеза и кората на надбъбречните жлези, повишава кръвното налягане, адаптогенен ефект.

Приложение: Умствена и физическа преумора, полово слабост, анемия, диабет, хроничен хепатит, депресия, преждевременно стареене, инфекциозни болести, микседем, имунен дефицит и др.

Начин на приложение: Под формата на готови капсули, дражета, приготвени от стрити на прах корени. Дозирането е в зависимост от конкретния препарат.

Странични ефекти: При предозиране могат да се появят безсъние, повишаване на кръвното налягане, раздразнителност, стомашно-чревни оплаквания.

От стр. 1

Преди много, много години той го предлага на Пловдивския пазар и тогава хората за първи път разбират какво представлява този чай, а баща ми го е носил в чайник, за да ги увери в неговия вълшебен вкус. Искаш ли да успееш - викаше татко - сади и отглеждай този чай и той богато ще те възнагради. Не можах да не го послушам.

Цялото семейство на Ушев започва да се грижи за собствената си плантация - 10 000 лева хвър - кнали" докато се почисти хубаво терена и да се подготви земята за отглеждане на чая. 100 000 корена били, не шега, а над тях - връх Мурсалица. От тази местност иде и името на чая, наподобяващ житен клас с жълто-зелен цвят, който е влю - бен" до полуда в чистата природа и голямата височина, където въздухът е кристален, без бензинови пари и прах.

Истински рай е в имението на този пъргав родопчанин. Той с наследниците си е построил малка къщичка от дърво, върху покрива на която се вее българското знаме и привлича погледа на гостите в живописното село. А вътре на миндерите са застлани красиви и пъстри родопски китеници, докато в то-

ва време енергичната съпруга Юлия вече е стегнала скарата и с помощта на най-младата си снаха пече риба. След това поднася и пресни ягоди, и дъхаво сладко от ягоди. Да се чудиш и маеш какво лакомство да посегнеш най-напред. И то без страх, защото под китките с чай се кипрят алените ягодки и сякаш изричат - Откъснете ни, само дъжд ни е къпал и ярко слънце ни е гряло. Затова сме вкусни"

Пристигнат ли гости в село Триград, първо ще спрат до живописната тайнствена и малко страшничка пещера Дяволското гърло", а след това по - емат към плантацията на Любен Ушев, където той дава разсад и обяснява как и къде може да се засажда чаят. От него имат почти в цяла България

ва време енергичната съпруга Юлия вече е стегнала скарата и с помощта на най-младата си снаха пече риба. След това поднася и пресни ягоди, и дъхаво сладко от ягоди. Да се чудиш и маеш какво лакомство да посегнеш най-напред. И то без страх, защото под китките с чай се кипрят алените ягодки и сякаш изричат - Откъснете ни, само дъжд ни е къпал и ярко слънце ни е гряло. Затова сме вкусни"

я от този чай, повече време да са здрави. За как-во ми е на мене само, не съм егоист. Здрави ли са другите и аз съм здрав, пък като чувам колко има болни у нас и по света, сърцето ми се свива, като че ли аз се разболявам.

В интерес на истината, обаче е да се каже, че макар и родопският мурсалски чай да завладя - ва" всички краища на България, истински ароматен чай си става в Родопите, под Мурсалица. Той си мирише ароматно и вълшебно, въпреки че Любен знае, че този чай ще завладее света. И предпричането му се сбъдва. Съвсем скоро, това лято, според съобщение в печата, в Москва е имало изложба и дегустация на 187 вида чай и на първо място застанал той - мурсалският чай. На Любен Ушев му се обаждат по телефона откъде ли не: от София, от Русия и Япония, искат да прихванат разсад от Триград. На всички той разяснява кога е най-голяма силата на чая - когато наблизно се отглеждат и кошери с пчели. Освен това Любен знае с кои други билки като се смеси, чаят става още по-полезен и лекуващ.

Чаената долина" се е наричал някога във во - енните карти Триградският край и дано името се запази задълго така, защото много мераклии за лесно забогатяване си позволяват да скубят и крадат този прекрасен родопски еликсир, без да мислят за бъдещето на тази билка, която трябва да се отглежда с любов, **тъй като тя е в основата на дълголетие, на здравето и красота на българите.**

хора, които са го посещавали. Някои триградчани го съветват да не изселва" триградската слава, която е запазена марка само за този край, но Любен е щедър човек - има отворено за гостите сърце и не иска да пази хубавото само да себе си:

- Нека повече хора пи-

Спасителният Център в Стара Загора се сдобил с дългоочакван мъжки Белоглав лешояд

Птицата бе предоставена от колегите от Фонд за дива флора и фауна, (ФДФФ) - Котел. Инициативата е част от Плана за възстановяване на лешоядите на Балканите. Предоставената птица ще бъде включена в програмата на Центъра за размножаване на видове с висок консервационен статус. Годици наред в Центъра живееше самостоятелно женски белоглав лешояд, който през миналата пролет снесе и неоплодено яйце. След кратки срещи и дискусии, в знак на добра воля за успешно сътрудничество, колегите от ФДФФ решиха да предоставят една от птиците отглеждана във волиерата в Котел. Животното е възрастно и подходящо за размножаване в неволя. За момента младото семейство се чувства добре и живее в една от големите волиери за размножаване в Центъра.

Екипът ни благодари на колегите от ФДФФ за оказаното съдействие. Надяваме се новата двойка да загнезди успешно през идната зима и заедно да се радваме на малки лешояди.

С най - добри пожелания
Ивайло КЛИСУРОВ
Управител на Центъра

ЕКОЛОГИЧНАТА ПРОГРАМА НА ПИТЪР или едно предложение за оцеляване

Лорънс Джонатан ПИТЪР

ПАТОЛОГИЯ

Световното население нараства със 70 милиона души всяка година и темповете все още се ускоряват. Силата на демографския бум е по-голяма от силата на земната почва да произвежда прехрана. Човекът извлича пряна вода от земята два пъти по-бързо, отколкото естествените процеси я възстановяват. Всяка година се пускат по 10 милиона нови коли и всяка кола изгаря изкопаемо гориво, отравя въздуха, изтърква гуми и ги превръща в каучуков прах, изтърква спирачки във вид на дразнещ азбестов прах и т.н. Да живеее БНП!

Ако всичко това продължава, какъв вид екологична бомба подавам аз на своите деца? Това е то патологията на нашия начин на живот - ние продължаваме да вярваме, че промишленото и потребителското разширяване и раздуване представляват прогрес, а всъщност големият дял от това раздуване не е и не може да предизвика прогрес. Обществото е объркано, живее в постоянно безпокойство, напрежение и

правонарушения, защото държавните служби се оказват безпомощни, а и самите те стават жертва на ескалационния синдром. Държавните институции носят многообещаващи имена. Министерството на здравеопазването, образованието и хуманитарните въпроси (МЗОХВ) например получава големи средства, ала здравната помощ е тъй неравномерно разпределена и цените за медицинско обслужване са толкова високи, че средният американец живее в ужаса да не легне болен. Финансовата подкрепа за образованието в някои райони се пренебрегва до степен да се затворят училища, а много от възпитаниците на останалите получават толкова незадоволително образование, че не научават нищо. Социалната помощ обещава да облекчи много обществени недъзи, но обещанията остават неизпълнени, тъй като административните служби

поглъщат лъвския пай от бюджета.

Ескалация, лишена от прогрес, не е монопол само на печалбарските бюрокрации. И други страни направиха подобни грешки. Каспийско море в СССР също се замърси както езерото Ери в САЩ. Изглежда, максимата колкото повече - толкова по-добре" е универсална.

Силната вяра, че влагането на повече пари, материални и човешки ресурси в дадено начинание ще реши земните ни проблеми, дава в резултат по-голяма активност, но без истински прогрес. Според догмите на делничната ни мъдрост облекчаването на нашия т.нар. броня до броня" трафика ще настъпи със строителството на магистрала. И така начинанието завършва с все повече земя, покрита с плоски асфалтови паметници на нашата глупост и с още по-големи задръствания.

Ще ставаме, знам, все по-богати и по-богати във все помръснени и по-мръснени общества. Най-богатите измежду нас ще се превърнат в богове, обитаващи връх Късмет, докато по-бедните ще се присламчат около основата на натрупаната смет. В името на прогреса ние продължаваме да разширяваме разрушаването на планетата си като място за истински човешки живот. Ала ние няма да имаме късмета на птица, която, след като омърси гнездото си, отлита към друго. Домът, който мърсим, ни е единственият.

ПЛАНЪТ, ПО КОЙТО СЕ УПРАВЛЯВА ЧОВЕЧЕСТВОТО ПОВЕЧЕ ОТ 6000 ГОДИНИ...

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ

АНАСТАСИЯ

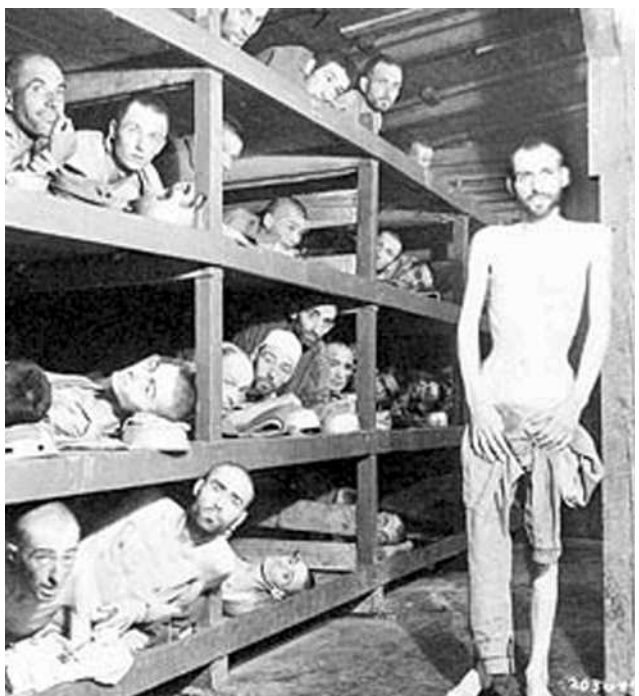
КЪМ ЕВРЕИТЕ, КЪМ ХРИСТИЯНИТЕ И НЕ САМО КЪМ ТЯХ

Като се обръщам към евреите и към християните, аз се надявам на разбиране поне от страна на част от привържениците на тези две взаимноизключващи се идеологии. Разбирам, че далеч не всички осъзнават целта, поради която бях принуден да засегна тази тема.

Щом беше спомената темата за християните и евреите в предишната ми книга, веднага последваха някои обиди, а същността на казаното от Анастасия преследва едно-единствено нещо - да се разлее светлина, да се изяснят причините за конфликтите между народите; конфликти, които не спират в продължение на пет хилядолетия.

Когато работех върху тази книга, здравият разум ми подсказваше, че е по-добре да не засягам темата за евреите и християнството. Защо да дразня част от читателите и нещо повече - да ги настройвам срещу себе си? И въпреки това не смятам, че имам право да я пренебрегвам, колкото и неприятна да изглежда за някого.

Когато цитирах информацията за еврейските погроми, продължаващи вече хилядолетия, аз спо-

Според някои нови „данни“ евреите си живели добре в концлагерите и убитите не били 6 млн. души, а много по-малко. Човечеството може вече да не се чувства гузно, а да се оглежда за нови жертви

лерова Германия в периода 1939-1945 година. Евреите били изгаряни в пещите на концлагерите, разстрелвани, отравяни с газ. По различни данни в този период били унищожени около шест милиона евреи.

Повтарящите се събития, свързани с унищожаването на евреи в различни страни в продължение на хилядолетия, ясно и убедително говори за съществуването на някакви причини, предизвикващи тези събития, но някой много внимателно се стреми да замаскира именно истинските причини.

Пресата, радиото и телевизията се опитват да не засягат тази толкова остра тема. Дори само един намек за нея в средствата за масова информация се окачествява като разпалване на вражда между народите.

Всъщност за разпалване на вражда може да послужи мълчанието по остри въпроси, които тревожат обществото.

А за това, че обществото се вълнува от еврейския въпрос, свидетелстват много факти. На много хора е известно публичното изказване на руския генерал, депутат от

Ще успеят ли да угасят най-накрая, след векове усилия, българския дух, топлина и доброта?

"НЕ СЕ ГАСИ ТУЙ, ЩО НЕ ГАСНЕ"

Кръстанка ПАНЧЕВА

Българите не допускат депортиране на своите евреи през Втората световна война. Ще ги спасят ли от погрома и сега?

Или озверели от несправедливостта, хаоса и глада, ще се нахвърлят да разкъсват за спалите си малцинства?

Щом им пречат за разкоша и спокойствието в живота ще премахнат чуждите тела - това ли е целта на безсмъртната душа? Да слугува само на плътта?

Това ли ще е пътят към икономически "успех" и "слава"?

Не, дори разпънати на кръст от световната управа, дори горени ежедневно на жестока и клада, те няма да загубят и за миг човешкия си лик.

Тез, които хилядолетия чрез жреците хората подтискат, се опасяват от българския ген и дух и искат, и подтикват народът с кръв да се омърси и да се опозори. Завинаги сам от историята да заличи сияйните дела на своите предци-на човечеството в миналото Гури-мъдри Учители. Така да попречат, мислят хитрите, скрити мъчители, българите да станат духовни, световни Будители.

Първо българите ще намерят истинския път към осигуряване на щастие и благоденствие на всички и на потомците си векове напред.

После ще направят план как да го извървят без жертви, без да стават престъпници, без да убиват "виновни".

След това ще се обединят и ще победят - родната земя за внуците ще съхранят.

И ще накарат да блесне на света величието и добрината, и съвършенството на човешката душа.

менавах само исторически факти и, доколкото можех, се опитвах да не коментирам описаните обстоятелства и да не им давам субективна оценка.

Единствената ми цел беше да се опитам да предотвратя поредния едромасшабен погром над евреите едновременно в няколко страни.

По своите мащаби този погром може да стане значително по-голям от онзи, който е бил осъществен по време на хитлерова Германия. Той е почти неизбежен. Може да го предотврати само едно-единствено нещо - да бъдат разбрани в достатъчна степен причините за предишните погроми и да бъдат предприети действия за отстраняване на тези причини.

Ще се постарая да не прибегвам до твърденията на отшелниците от сибирската тайга - Анастасия и нейните дявовци, - макар че лично за мен с всяка изминала година те имат все по-голяма тежест.

За останалите хора те могат да изглеждат само като измислица. Ще се постарая да формирам доказателства от всички известни факти или от тези, в чието съществуване при добро желание може да се убеди всеки.

И така, както е известно от историческите източници, погромите над евреите са започнали по времето на египетските фараони. През последното хилядолетие те са ставали периодично - примерно, един път на сто години. Извършвали се в различни страни, които вече са били християнски. И с всяко следващо столетие ставали все по-масабни. Последната акция с голям мащаб за унищожаването на евреите е била извършена от хит-

Държавната дума, който заяви от трибуната на митинг: "Всички евреи вълн от Русия."

Редица депутати от Държавната Дума порицаха генерала. Естествено, в пресата не му дадох думата. Никой не влезе в полемика с него. Защо? Да не би пък този генерал, който се придържа към такова мнение, да е единствен в Русия и да не си струва да се хаби скъпоценното ефирно време за спор на цялото общество с един човек?

Смея да твърдя, че не е единствен. Те са много и сред генералите, и сред чиновниците, и сред младежта. Броят на хората, смятащи, че за всички нещастия са виновни евреите, расте от ден на ден. Мълчанието на пресата дава възможност критичната маса да се натрупва. Ще цитирам цифри, които достатъчно красноречиво свидетелстват за това.

Като се започне от 1992 година различни издания в Русия пуснаха на пазара повече от петдесет книги, разобличаващи евреите. В тази доста сериозна цифра не влизат стотиците самиздателски материали, многочислени вестници и списания. Тези издания не стоят по рафтовете в книжарниците, не събират прах в складовете за книги. Те преминават от ръка на ръка. Много от тях се изпокъсват от четене. Тези издания се разпространяват чрез системата "до поискване". А това, че въпросът, който вълнува множество хора, не се обсъжда в пресата, се оценява от тях просто - "цялата преса е в ръцете на евреите".

ПЛАНЪТ, ПО КОИТО СЕ УПРАВЛЯВА ЧОВЕЧЕСТВОТО ПОВЕЧЕ ОТ 6000 ГОДИНИ...

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ

АНАСТАСИЯ

КЪМ ЕВРЕИТЕ, КЪМ ХРИСТИЯНИТЕ И НЕ САМО КЪМ ТЯХ

От стр. 10

Аргументите им са такива, че за неподготвен човек е трудно да спори с тях.

* * *

В купето на влака, с който се връщах от Санкт-Петербург в Москва, влязоха двама мъже и младо девойче. Мъжете бяха облечени в рубашки с тъмен цвят, запасани с широки офицерски колани. По всичко си личеше, че са изморени от някакви бурни събития. Легнаха да си почиват на горните легла.

Поговорих с девойката, която също беше облечена така строго. Стана ясно, че те се връщат, както тя каза, от конгрес на "патриотичните сили на Русия".

- И какви задачи бяха поставени на вашия конгрес? - попитах девойката.

- Борбата срещу световното еврейство - гордо отговори тя.

- Как бихте могли да се борите с някой, който се намира в Европа, в Америка, при положение че се намирате в Русия?

- Наши привърженици има и в Европа, и в Америка. Не с всички имаме контакт, но познаваме много движения, които споделят нашите възгледи. **Скоро срещу световното еврейство ще се обединят патриотите от различни страни.**

Девойката беше приказлива, говореше смело и откровенно. Дали по поръчение, или по собствена инициатива тя изпълняваше ролята на агитатор на своето, както смяташе, "патриотично" движение. Попитах я:

- Кажете, а лично на вас еврейите навредили ли са ви по някакъв начин?

- Разбира се, че са ми навредили. Заради тях съм принудена да живея в бедна и мръсна страна, която се прекланя пред Запада и се храни с неговите огризки.

- А защо смятате, че еврейите са причина за несполуките в страната?

- Защото програмата им за действие е такава - да излъжат, да окрадат една страна, след това друга, трета. А щом първата се изправи на крака, отново да я окрадат. Че те не ни смятат за хора. Ето, прочетете какво е написано тук. Това е извадка с някои цитати от техния Талмуд* Тя ми подаде тънка брошура, като я разтвори на определено място и аз започнах да чета.

Няма да ви цитирам тези извадки, защото тогава, по време на разговора, ми беше трудно да преценя доколко те съответстват на казаното в Талмуда. Но това, че според Стария завет на еврейите се предлага да се смятат за избран народ, ми беше известно. Работата е в друго. Поражен от яростната агресия на младата "патриотка", аз си помислих, че в края на краищата, истината трябва да се погледне в очите.

Причините за непрекъсващите конфликти в много страни се крият в това, че в едно и също общество съществуват едновременно две религии, които взаимно се изключват.

Хаиде да поразсъждаваме какво нещо е религията. Тя преди всичко е идеология, оформяща определен тип човек, която го включва в определена програма за действие.

Религията (в случая на еврейския народ) определя този народ като единствено богоизбран и даже конкретизира, регламентира неговите действия спрямо другите народи.

В християнството се казва, че християнинът е роб и само след земния живот някои от християните могат да си почиват в рая. За богатите е трудно да попаднат там. Трябва да обичаш ближния си и да делиш имуществото си с него.

В Талмуда се казва: "Всичко е твое"; в Библията - "Раздай всичко". Добра комбинация! Тези две взаимноизключващи се идеологии, както ни е известно, са излезли от едно място, от Израел. **Но това не означава, че тези, които са ги разработили, задължително са евреи. Важно е съвсем друго нещо - неизбежността на конфликта.**

Това, че конфликтът между привържениците на двете идеологии е неизбежен, може добре да се проследи в поведението на малките деца. Ако кажем на едно дете, че всички играчки, които види, принадлежат само на него, а на друго внушим, че то трябва да даде на някого своите играчки (когато те му потрябват), какво ще стане?

Детето може и да се съгласи един-два пъти да ги даде, но в никакъв случай няма да изпита любов към този, който ги е взел. След това ще поиска да си ги върне, ще протегне ръчичката си, но нищо няма да му дадат. Като резултат то ще заплаче и ще се опита да използва сила.

Излиза, че с помощта на двете различни идеологии се предопределя конфликтът дори между децата, които ще се родят в бъдеще. В този случай националността не играе никаква роля. Ако направят всички евреи християни, а славянските народи - евреи, пак ще стават подобни конфликти.

Между си не воюват постоянно различните националности, а различните идеологии, "използващи" националностите!

Неведнъж ни се е случвало да чуваме дори от много културни и просветени хора за необходимостта от търпимост към различните вероизповедания. Държавната Дума прие закон, наказващ онези, които разпалват национална и религиозна неприязнь. Ние виждаме по телевизията как лидерите на различни духовни школи присъстват заедно на светските правителствени приеми.

Изглежда, сякаш всичко е наред, интелигентно и правилно, но от това екстремизмът съвсем не намалява. Показват ни минирани плакати с надпис "Бий ги". Чуваме информация за взривове край седалищата на обществени организации...

Какво става всъщност? Всичко е много просто. Само с красиви думи и призови не е възможно да се промени положението.

И не само това, благодарение на тях то само се утежнява, умело се маскира зад тези думи. Маскира се, за да взриви, да унищожи държавата в часа "хикс".

*Талмуд - (от евр.) Сборник от правила и предписания, тълкуващи старозаветните книги на Библията

"ЕНЕРГИЯТА НА ЖИВОТА"
Владимир МЕГРЕ

На 22 септември се навършват 85 години от смъртта на ИВАН ВАЗОВ (1850-1921)

ТЯ

Жена, вълшебница, богиня.
На блянове и чувства нежни
жив извор, бистър и кристален,
на моите бдениния образ глаен,
на дни ми в мрака безнадеждни
луч светъл, идеален.

Жена, вълшебница, богиня.
Жена любима в пишна младост,
мил ангел пратен от небето,
за мен мъчение и радост,
дошъл да ми налеи сърцето
със трепети и сладост.

Жена, вълшебница, богиня.
Сърце - злато, душа - загадка,
ту муза нежна, ту сирена,
безцен пахар с отрова сладка,
на моята душа пленена
тъмница и вселена.

РОДНАТА РЕЧ

Д-ру Ив. Д. Шишманову

Обичам те, българска реч,
звук сладък, най-мил в звуковете,
ту арфа звънлива, ту меч
на майстор художник в ръцете.

Обичам те, роден язык,
ту гъвкав, ту твърд, като камен
елмазен, жив израз и клик
на мисъл, на блян, на дух пламен;

язик за песни и за бран,
язик, сечиво благородно,
от твоята съм сладост пиан -
как лейш се, звучиш ти свobodно!

Как твоята хармония плени
слуха, о реч мощна, напета,
в песните на наште жени,
крилатия стих на поета!

(1914)

НЕПОБЕДИМА

Nous sommes garrotes!
Plus de nations soeurs!
Et je predis l'abime
a nos envahisseurs!
V. Hugo ("L'annee terrible")

Вярвам. Вярвам в нещо в небесата,
вярвам в истината и в доброто,
черен е триумфа на лъжата,
низка е победата на злото.

Вярвам. Вярвам, родино, и в тебе:
не е този - друг е твоят жребий,
дни по-други готви ти съдбата,
вярвам в нещо в небесата.

Разум висши или висша воля
то е - но то види, милва, бльска,
рано-късно своя лик оголя
и зари ил мълнии страшни пръска.

Каина на съд ужасен вика,
Юда - на върбата го увисва
и троши ръката, що подписва
смъртен приговор над мъченика.

Има бог правдив. Той дига, сваля.
Бди над слабий, силния струпал...
И ти, Майко, героиньо мила,
вярвай в себе - вярата е сила!

Подигни главата! Не унивай,
твоята звезда високо свети,
тя ще свети и през вековете,
знамето в душата си не свивай!

Имаш в що да вярваш: в твоята младост,
в твоята здраве - на живота радост,
в твоите мишици, труд, полети смели,
в силите духовни, в теб намерели;

имаш нещо по-велико: Т в о й т о
п р а в о! Правото, мощ несломима,
херувима с огнен меч, чрез който
в бой и с ада си непобедима!

РУСИЯ

Бях малък аз, но йоще помна:
във стаята ни бедна, скромна
висеше образ завехтел
до божата света икона.
Над него имаше корона,
под него пък - двуглав орел.

И често майка ми тогази
ме вдигаше да видя ази
отблизо тоз лик свят и стар
и нежно думаше ми: чадо,
целуни тоя хубав дядо,
целуни българския цар!

И оттогаз го аз обикнах.
Кога на възраст попристигнах,
от моя тейко аз узнах,
че руский цар родей се с назии,
че турците той гони, мрази,
че той ще ни спаси от тях.

Кога ни псуваше тиранът,
"московци!" - викаше ни с гняв -
Разбрах, че тейко беше прав.
И вярвах, че да ни отбранат,
ще фъркнат бърже къмто нас,
сѐ колчем плачехме със глас.

И тъй отрано с таз идея,
с таз вяра фанах да живея.
И чакам аз за мъст готов,
и целият народ ми чака
кога в телгото и във мрака
ще чуем руский силен зов.

И чакаме... тъй както роба
на мъка си последний час,
тъй както Лазар чака в гроба
да чуй гласа на своя Спас!

Навред, де чуват се въздишки,
де сълзи ронят се вдовишки,
де тежки железа дрънчат
и дето кървите течат,
и дето има мъченици,
и обезчестени девизи,
и бедни, голи сироти,
и окървавени бащи,
и черкви, села развалени,
и пълни с кокали полени -
при Тунджа, Тимок и при Вит;
вред, дето робът жаловит
към Север горестно поглежда,
вред, дето грей една надежда,
вред, дето пълно е с тъга,
навред, по всички България,
една се дума чуй сега,
един стон, един глас: *Русия!*

22 ноември 1876г.

ВЕРЕН СИН НА ЕДНО ПОКОЛЕНИЕ

Екатерина СТАЕВА, Велиграг

В будното търговско занаятчийско градче Сопот, разположено в цветущата подбалканска долина, на 09. 07. 1850 година се ражда Иван Вазов - народен поет, чувствителен към всички прояви на природата и обществото, към националното историческо битие.

Създаден от приповдигнатата атмосфера на оная бурна и възходяща епоха, която наричаме българско национално Възраждане, той е слял духовния си живот с този на народа. България,

срещу русофилите принуждават Вазов да емигрира в Одеса. След завръщането си се установява в София и издава свое литературно списание "Деница". По-късно е министър на народната просвета.

Три стихосбирки събират в себе си ужасите и възторзите на един върховен преломен момент от българската история.

"Вече въставам срещу тирана!" - пламенно се кълне младият автор, а възторженият читател превръща стихотворението "На бой" в популярна бунтовническа песен.

Към темата на националноосвободителната борба Вазов се връща многократно и след Освобождението. В резултат на това се ражда знаменитият цикъл "Епопея на забравените", съдържащ 12 оди, посветени на народни будители, революционни дейци и големи събития от епохата на българското Възраждане и националноосвободителни борби.

изхвърлен от съвременния живот старец в разказа "Дядо Йоцо гледа", за да възвръща в него чистата радост от свободата.

Търсейки примери за нравствена и патриотична поука на своите съвременници в първото десетилетие на новия век, Вазов се обръща и към далечното историческо минало на България и създава романтичния цикъл балади "Легенди при Царевец", романа "Светослав Тертер", повестта "Иван Александър".

Успял да види по време на 70 годишния си юбилей всенародната любов и признателност, на 22.09.1921 година Вазов умира внезапно от разрыв на сърцето. Обгръщайки с поглед делото на своя живот, той наистина имаше право да каже:

**О, аз зная, и в гроба пак ще да живея
ще млькна, но в душата пак ще пея.
Живота любех, но го не окрадох
Българию, аз всичко тебе дадох:
душа, сърце, любов, зари небесни
от теб приети - върнах ти ги в песни.**

Къщата музей на Иван Вазов е отворена за посетители от вторник до събота.

Приемното време е от 13 до 17 часа във вторник, сряда и четвъртък и от 10 до 17 часа в петък и събота. Входният билет струва 1 лев, за ученици, студенти и пенсионери - 0.80 лв. Цената на беседата е 3 лева

Домът музей на Вазов, намиращ се на ъгъла на улиците "Г.С. Раковски" и "Ив. Вазов" в София. Къщата е построена през 1895 г., тук писателят е живял и творил най-дълго време

Кабинетът на Иван Вазов на втория етаж, работната маса и личната му библиотека

българинът, българката - това е центърът на неговата вселена.

Още в юношеските си години Вазов се запознава почти с цялата българска литература и започва да чете руски и френски автори. Под влияние на прочетеното твърде рано се пробужда и поетическият му дар и от 1870 година започва да публикува в емигрантския български печат в Румъния стихотворения в патриотично-просветителски дух.

Озовал се сред браилските "хъшове", няколко месеца споделя братски техния живот, идеали и авантюри в избата на Никола Странджката - Знаменосеца. Там, в Браила и Галац, Вазов се среща и с поета-революционер Христо Ботев и неговите пламенни революционни идеи разтърсват душата му.

След няколко годишни странствания из чужбина и България той се завръща в родния си град, става член на възобновения сопотски комитет и написва програмното стихотворение "Новоглашена гусла".

Бурните събития около Априлското въстание и Освобождението и неспокойните първи десетилетия на младата българска държава чертаят зигзаги в жизнения път на поета. Той последователно е чиновник при свищовския и при русенския губернатор, председател на окръжния съд в Берковица, където един случай от съдебната практика го вдъхновява да напише поемата "Грамада". Преместил се в Пловдив, става депутат в областното събрание и член на Постоянния комитет на върховния орган на областта. По-късно става редактор на вестник "Народний глас", научно-литературно списание "Наука" и първото българско чисто литературно списание "Зора". Заедно с приятеля си Константин Величков издава двутомна хрестоматия с произведения на повече от сто автори.

През 1886-1889 година гоненията

В повестта "Немили-недраги" Вазов разкрива своите герои в два плана: такива, каквито ги възприема непосредствения свидетел на техните емигрантски неволи и такива, каквито ги вижда историята в големите мигове на техния живот.

Първият модел на сопотския микрокосмос, без който не бихме могли да си представим Вазовия творчески облик, са повестта "Чичовци" и разказът "Хаджи Ахил".

По време на Вазовото емигрантство в Одеса, под стимула на дълбока носталгия по изгубената родина, той написва романа-национална епопея "Под игото" - истинска малка енциклопедия на българския живот от последните години на робството. В романа авторът рисува своя роден град, а в описанието на чорбаджи Марковия дом - своята родна къща и семейство. Верен син на едно поколение, чиято историческа задача е да изведе отново българския народ на пътя на световното културно развитие, той ни разкрива обаянието на патриархалното минало. Изплатил богато своя дълг към онова героично минало, в края на века поезията му получава особено силна социална окраска. Мизерията на народа и по-специално селската неволя става основна тема на българската литература. На тая тема Вазов написва стихотворението "Елате ни вижте!", където с широк и тежък ритъм рисува мизерията на планинските села.

На обществено-политическата и нравствена поквара на съвременността са посветени новите Вазови романи "Нова земя" и "Казаларската царица". На същата тема са и разказите "Кардашев на лов", "Не поздравил", "Изпросила", "Гарнитури на прозорците" и много други. В същото време създава образа на един сляп,

БЪЛГАРСКИЯТ ЕЗИК

**Език свещен на моите деди,
език на мъки, стонове вековни,
език на тая, дете ни роди
за радост не - за ядове отровни.**

**Език прекрасен, кой те не руга
и кой те пощади от хули гадки?
Вслушал ли се е някой досега
в мелодията на твоите звуци сладки?**

**Разбра ли някой колко хубост, мощ
се крий в речта ти гъвкава, звънлива -
от руйни тонове какъв разкош,
какъв размах и изразитост жива?**

**Не, ти падна под общия позор,
охулен, опетнен със думи кални:
и чуждите, и нашите, във хор,
отрекоха те, о, език страдални!**

**Не си можал да възплътиш във теб
съзнанията на творческата мисъл!
И не за песен геният ти слеп -
за груб брътвеж те само бил орисал!**

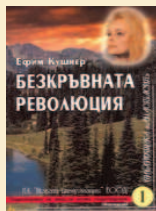
**Туй слушам се, откак съм на света!
Съ туй ругателство ужасно, модно,
съ тоя отзив, низка клевета,
що слетя всичко мило нам и родно.**

**Ох, аз ще взема черния ти срам
и той ще стане мойто вдъхновение,
и в светли звукове ще те предам
на бъдещото бодро поколение;**

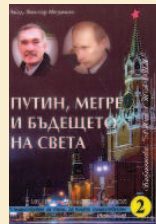
**ох, аз ще те обриша от калта
и в твоя чистий бляск ще те покажа,
и с удара на твоята красота
аз хулниците твои ще накажа.**

Пловдив, 1883 г.

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар книгите на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия"

Книга 1
"БЕЗКРЪВНАТА РЕВОЛЮЦИЯ" от големия приятел на Владимир Мегре писателя Ефим Кушнер

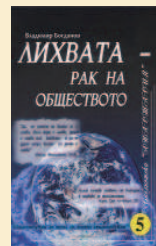
Книга 2
"ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА" от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Мегиков

Книга 3
"ВДЪХНОВЕНИ ОТ КРАСОТАТА" от Станислав Спасов - почитател на Владимир Мегре, доброволен сътрудник и публицист във вестник "Родово име"

Книга 4
"КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН" на известния поет и писател Никола Гигов, посветил живота и творчеството си на Родопите

Книга 5
"ЛИХВАТА - РАК НА ОБЩЕСТВОТО" - сборник статии на икономическа тематика, събрани и преведени от Владимир Богданов

Телефони за заявки:
02/962 16 87, 088/869 33 59
e-mail: rodimenie@yahoo.com

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org

Проектант на главата и герба художник Христо Танев

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Атанас Панчев

Зам.-главни редактори
Мария Стаева
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:

Рени Радева
Николай Кафтанджиев
Стефан Калайджиев
Константин Стамболиев
Красимир Нотев
Сергей Инджов

Адрес на редакцията:

1172 София
Кв. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" N1
Хотел "Диана 1"
тел.: 02/962-16-85
962-16-86
962-16-87
e-mail: rodimenie@yahoo.com
www.rodovo-imenie.org

Издателска къща "Новата цивилизация" ЕООД - София
НВБ Банка "Биохим" - АД,
Централно управление - София
IBAN: BG63BACX96601031647309
BIC KOD: BACXBG63

Отдел разпространение:
088/869 33 59
Предпечатна подготовка и печат:
"Сладко солено XXI век" ЕООД

SSN-1312-7063